

היזברות

עונג לבת

ראש השנה | גיליון 470 | כ"ט באלול תש"פ

לתגובות: oneg.shabat@htv.co.il

לחפצת העלון - 073-2221388

www.hidabroot.org

גיליון מורחב

העלון מוקדש לע"נ דוד מנחם (דודי) בן זהבה | לע"נ פונגרה בן טורי
 לע"נ ירוחם (יוחי) בן חיים | לרפואה שלמה וכל הישועות אביגיל זוהר
 בת שרה | לזיווג הגון וכל הישועות אילנה איריס בת פרידה

להקדשת העלון חייגו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת וחג

מוצאי חג ר"ת	מוצאי החג	מוצ"ש ר"ת	מוצאי השבת	כניסת השבת	ירושלים
19:54	19:14	19:55	19:15	18:05	ירושלים
19:52	19:16	19:53	19:17	18:21	תל אביב
19:53	19:15	19:55	19:17	18:14	חיפה
19:54	19:15	19:55	19:16	18:22	באר שבע

יום ההתחדשות

ראש מול התחלה, ומה עיתוי המצב הקובע את אשר יהיה כל השנה?

מורנו הגה"ר זמיר כהן שליט"א

1 ש להבין מה פשר השם: "ראש השנה", הלא "ראש" הוא איבר בגוף, ולכאורה נכון היה יותר לומר: "תחילת השנה"? אולם, הראש אינו רק ניצב מעל הגוף, אלא גם מכיל בתוכו את מרכזי השליטה והבקרה של הגוף ואת מערכות הפעלה של כל אברי הגוף. נמצא שהראש מייצג מנהיגות, בניגוד גמור לזנב המייצג נגרות.

זהו יום "ראש השנה". יום המנהיג את כל ימי השנה. שהרי יום גורלי זה קובע את אשר יתרחש בכל השנה, כמובא במשנה (ראש השנה א, ב) שביום זה "כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון", מבלי שאיש יוכל להתחמק, והקב"ה קובע בו את גורלו של כל אדם ואדם בכל יום ויום מימי השנה הבאה.

אך לפי מה קובע הקב"ה ביום זה את גורלו של כל אדם? דברי חז"ל מבואר שהאדם נשפט לפי מדרגתו הרוחנית באותה שעה (!). וכמו שכתוב בישמעאל כאשר נטה למות מצמא, ושלח הקב"ה מלאך להעלות לאמו מי באר בלב המדבר: "כי שָׁמַע אֱלֹקִים אֶל קוֹל הַנְּעַר בְּאֶשֶׁר הוּא שָׁם" (בראשית כא, יז). ואמרו במדרש (בראשית רבה, פרשה ג): "קפצו מלאכי השרת לקטרגו (על ישמעאל), אמרו לפניו: רבון העולמים, אדם שהוא עתיד להמית את בניך בצמא אתה מעלה לו באר? אמר להם: עכשיו מה הוא, צדיק או רשע? אמרו לו: צדיק. אמר להם איני דן את האדם אלא בשעתו. קומי שְׂאֵי אֶת הַנְּעַר!".

הרי לנו שבאמצעות החלטה אמיתית וטהורה ביום ראש השנה, לקבל על עצמנו ללכת בדרך ה', לקבוע זמן מידי יום ביומו ללימוד תורה, לתקן את מידותינו ולקיים את מצוות ה' שבין אדם לחברו ובין אדם למקום, בידינו לקבוע את גורלנו וגורל בני משפחתנו ועם ישראל כולו לטובה ולברכה. והרי הטלטה שעברה האנושות בשנה האחרונה בשינוי סדרי עולם, מהווה מוסר השכל עמוק לכולנו, עד כמה אנו זקוקים לחסדי שמים, מידי יום ביומו.

שאל את הרב

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

האם מותר ללמוד בראש השנה בספרי מוסר, כמו "אורחות צדיקים" וכדומה? מצווה גדולה ללמוד בכל ספר מוסר המדבר

אל לבו, בין אם זה אורחות צדיקים או מסילת ישרים, או חובות הלבבות או דרך ה', וכל מה שמסייע לאדם להיות שלם במצוות שבין אדם למקום ובין אדם לחברו הרי זה משובח.

האם מותר להתענות בערב ראש

השנה?

מרן כתב בשולחן ערוך שנהגו להתענות בערב ראש השנה. וכיום, שירדה חולשה לעולם, ויש לפנינו שתי תעניות, צום גדליה ויום הכיפורים, ראוי להשאיר את הכוחות לצומות שהם חובה ולא להוסיף.

2 דניאל בלס מוסר לעולם

3 הרב יצחק פנגר שכר על העמל

4 יתור משיחות מוסר הרב זמיר כהן

5 הלכות תקיעת שופר הרב ירון אשכנזי

6 גדול השלום חיים ולדר

8 שירבו זכויותינו הרב אהרון מרגלית

16 צאו אל השרה מנוחה פוקס

חותמים שותפות בזכויות עם הרב זמיר כהן

אל תחמיצו את ההזדמנות הנדירה חייגו להיזברות:

073-222-1212

גם השנה - ההגרלה הגדולה ספר התורה יכול להיות שלך!

היהודים באים עם מוסר לעולם (ב')

חוסר החיבור של ילדי ישראל לתנ"ך, הוא שמאפשר תוכניות הלועגות לקודשי ישראל

במדבר במשך ארבעים שנה, ובמקרה הטוב תשמעו את התשובה "בגלל עגל הזהב", ובמקרה הגרוע, כי הלכו לאיבוד... שאלו אותו מדוע משה רבנו לא נכנס לארץ ישראל, ורבים ישיבו לכם, "בגלל שהוא שבר את לוחות הברית".

כל התשובות הללו שגויות, ומספיק לקרוא את התורה כפשוטה כדי לדעת זאת. לצערנו רוב בתי הספר בישראל אינם מקנים לתלמידים חיבור לערכי היהדות או אהבה לתנ"ך.

נושא זה זכה לתיעוד מחקרי לפני עשור: "במחקר הכיתות הנמוכות השתתפו כ-450 תלמידי כיתות ד'-ו' משישה בתי ספר שונים בחינוך הממלכתי היהודי... כאשר נשאלו התלמידים אם הם אוהבים ללמוד את המקצוע, השיבו כמעט 40% מהם בשלילה. יתרה מזאת, כמעט שני שלישים מהילדים ציינו כי חבריהם לכיתה אינם אוהבים ללמוד תנ"ך" (הארץ, אור קשתי, 2009).

המשך בעמוד 7 <

יודעים היטב שלא להפנות לנושאים חשובים כמו השואה.

מה גורם ליהודים לזלזל באבותיהם, בסבא רבא וסבתא רבתא שלהם אשר שמרו תורה, ובזכותם הם יהודים? הרי אינם רק לועגים לקבוצה בישראל, אלא לעצמם ולשורשיהם. כיצד אפשר להבין זאת?

אולי נוכל ללמד עליהם נקודת זכות, שהם לא גדלו על ברכי היהדות בביתם, ובבתי ספר לא-דתיים בישראל, אין היכרות אמיתית עם מסורת אבותינו. ידיעתם על היהדות היא ידיעה שטחית ביותר, עד שאינם מסוגלים לראות את הקשר בין התנ"ך ובנינו.

עובדה עצובה היא, כי אפילו דמויות מרכזיות כמו רבי יהודה הנשיא ורבי עקיבא אינן מוכרות לילד ישראלי ממוצע. נסו לשאול ישראלי ברחוב, מה היה פרי עץ הדעת, ומן הסתם תשמעו שהיה זה תפוח. שאלו אותו מדוע בני ישראל הלכו

ליאת שאלה: "שלום רב. לאחרונה ראינו המון זלזול בטלוויזיה נגד היהדות. היו אנשים שטענו כי מותר לצחוק על הכול בשם הדמוקרטיה וחופש הביטוי, אך לדעתי הזלזול שלהם מגיע מחוסר הבנה בסיסי לגבי חשיבות הערכים של התנ"ך לעם ישראל. לכן אשמח אם תוכל להסביר יותר על הערך החשוב הזה, ולמה אסור לצחוק עליו".

...
בכתבה הקודמת ראינו ראיות לכך כי תאגיד השידור גובה 747 מיליון ש"ח מכספי ציבור, אשר רובו מסורתי ודת. הבחירה לשרד שידורים אלה לא נעשתה מתוך החלטה דמוקרטית, אלא החלטה של קומץ אנשים הקובעים ע"פ דעתם מה לשרד - מכספנו. כמו כן, ראינו כי שידורים אלה נוגדים את ערך כבוד האדם המושתת בחוק הישראלי, האוסר על פגיעה ברגשות דת. הומור אינו מהווה הצדקה, והראיה לכך, שאת ההומור שלהם

7

שבע עובדות

יונתן הלוי

7 סגולות נפלאות לימי ראש השנה

נצלו כל רגע פנוי ואמרו תהילים, הקפידו במיוחד על דיבורי חול ודיבורים אסורים, קנו סכין חדש - מקבץ סגולות מומלצות לימים הקרובים

6. קבלה חזקה לקראת השנה החדשה - סגור עצום ליום הדין: בעל ה"צמח צדק" היה אומר ש"קבלה טובה" שמקבל האדם על עצמו בימים הקדושים האלו הוא "המלבוש החדש, לנפש החדשה, לשנה החדשה".

יש להבין כי קבלה איתנה מטה את כף הזכות. על כך אמר בעל ה"חידושי הרי"ם": "אם קובע עצמו לאיזה דבר מצווה - בקביעות איתנה שאפילו כל רוחות שבעולם לא יזיזוהו, כבר נחשב לו כמי שיש בידו רק מחצה עוונות ומחצה זכויות, נמצא שבעוד דבר טוב אחד כבר נעשה כרוב זכויות ומטה את הכף לזכות".

7. אסור לדאוג בראש השנה: מי שבא לו מחשבה מדאיגה בראש השנה, אומר האר"י הקדוש בשער הכוונות, ידמיין שתי אותיות: ע', ב'. "מחיתי כעב פשעיי, וכענן חטאותיך". כשם שהענן חולף, כך יעברו המחשבות הדאוגות. חשוב לזכור שכפי שנתנהג בראש השנה זהו סימן לכל השנה יש להיות בשמחה. הרגשות שנרגיש בראש השנה יהיו שורש לכל הרגשות בשנה החדשה. על כן אמר רבי נחמן מברסלב: "צריכין להיות שמח בראש השנה", וכן: "בראש השנה צריכין להיות חכם שיחשוב רק מחשבות טובות שייטיב השם יתברך עמנו".

כיוון שראש השנה הוא סימן לכל השנה. נאמר ש"מי שישן בראש השנה - מזלו ישן", ועל כן ראוי לקום מוקדם לתפילה. עם זאת, לאחר חצות היום ולא בשעת התפילות - מותר לנוח, כדי לאגור כוחות לשאר תפילות היום. עוד יש לזכור שהישן פחות ממה שגופו צריך עלול להיות עייף ומבלבל, ויצא שכרו בהפסדו.

4. הימנעות משיחה בטלה: בעל התניא היה מזהיר את תלמידיו להקפיד על דיבוריהם בראש השנה. אכן, טוב לעשות תענית דיבור בראש השנה כדי לסגור את הפיות של המקטרגים שרוצים לקטרג ואז הקדוש ברוך הוא אומר להם "למטה האדם שותק, גם אתם שותקים". יש לזכור שדיבורי ראש השנה מהווים שורש לכל הדיבורים במשך השנה כולה, ועל כן ראוי במיוחד להקפיד על זהירות מדיבורים אסורים ודיבורי חול, בפרט בעת הסעודות הקדושות.

5. סגולה לפרנסה: טוב שיקנה כל אחד בערב ראש השנה סכין חדש, וישחינו - מסוגל לפרנסה לכל השנה. חשוב לזכור לטבול את הסכין במקווה טהרה כמו כל סכין חדש.

1. אמירת תהילים: גדולי ישראל רבים נהגו להרבות באמירת תהילים בין התפילות של ימי ראש השנה. בשני ימי ראש השנה רצוי לסיים שני ספרי תהילים, כנגד "כפר". על כך אומר הרב אלימלך בידרמן כי "אמנם סגולה זו קשה לרבים לקיימה - בפרט שלמחרת היום יש לעמוד שעות ארוכות בתפילה במוח צלול, עם זאת ראוי לציינה למען ידעו דורותיכם חשיבותה וכוחה של הסגולה, והעיקר הוא לנצל את הזמן כראוי ולא לבטל אפילו רגע אחד ביום קדוש זה, ויאמר לפחות חלק ממנה, או יחלק את פרקי התהילים בין שאר בני הבית". מסכם הרב בידרמן את דבריו באמרו: "ואין לנו כלי נשק חזק יותר מאמירת הפסוקים שחיברם דוד המלך לכל הדורות, לשפוך את הלב לה' ולעורר רחמים וחסדים בעולם".

2. הקפדה על אמירת פסוקי דזמרה - המכריתים את פי המקטרגים: פסוקי דזמרה ידועים בסגולתם המיוחדת לסלק ולהכרית את כל כוחות הטומאה, הרוצים לנמוע את קבלת התפילה.

3. מיעוט בשינה: רצוי לא לישון במשך היום,

עורך: דודו כהן • עורכת משנה: דבי רייכמן • עריכה גרפית: שני מויאל • הפצה ולוגיסטיקה: תליה זכריה ואסתר שמיר
רוצים לקבל 50 עלונים עד לבית עם שליח, ולהפיץ בבית הכנסת או בסביבתכם הקרובה? חייגו 073-2221388

שלחת תורה לרגשת
בלאון בני יושלים האפוסאר

במלון נהנה מחדרים מפוארים | הרצאות מרתקות | ארוחות גורמה ממיטב מסעמי השף | והכל באווירה חמה ומשפחתית

שישי שבת
09-10/10
כ"א-כ"ב תשע"ד

בתשתתפות הרב מיכאל לסרי שליט"א

מסי' המקומות מוגבל - עפ"י הנחיות התו הסגול - לפרטים והרשמה: 073-222-12-70

שני מצבים של דיבור

האם המחשבה שלנו שולטת על הדיבור, או דווקא להפך?

על פי רוב, אין אדם מתייחס להשפעת לשונו על הסביבה. לכן אין הוא מתכנן כלל את המילים והמשפטים האמורים לצאת מפיו. הוא מדבר באופן שוטף, ואם יש צורך הוא מתקן את אמירתו, או מבהיר אותה. החלטה מודעת על מה לדבר או איך לשוחח, קיימת רק כאשר אדם עומד לדבר בפני אנשים חשובים, בעלי השפעה, או אנשים שערכם גדול בעיניו - רב חשוב,

או פקיד שיש להחלטתו כוח השפעה; או-אז, הוא חושב על כל מילה האמורה לצאת מפיו, ולעיתים קרובות הוא מתכנן אף את צורת הבעתה.

יתירה מכך, קיים קשר מעניין בין הדיבור למחשבה - מחד, אנחנו עשויים לעזור למחשבה להבין ולהבהיר דברים מסובכי-הבנה, וזאת אנו עושים על ידי פירוט הליכי המחשבה בפנינו, כאמרתם של אנשים, "לחשוב בקול". בכך אנו מפחיתים את הקשיים הקיימים בנייתו וסידור נכון של נושא מורכב. מאידך, כאשר אדם מדבר בלא הכוונה המחשבה, הרי הדיבור מגביל את המחשבה. כך כותב המהר"ל בפירושו לפרקי אבות: "שמעון בנו אומר, כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה" (פרק א', משנה י"ז). מסביר המהר"ל: "...וזה בא ללמד, כי כאשר ישתוק האדם, אז השכל פועל פעולתו, שאי אפשר שיהיו פועלים אצל האדם שני דברים מתחלפים - השכל והגוף. ולפיכך אם כח הגוף שהוא השכל הדברי פועל, אין השכל העיוני פועל, ויבוא לידי טעות. לכן ראוי שישתוק ולא יפעל כח הדברי, ואז השכל יפעל פעולתו".

כלומר, בדיבורו של אדם יש שני מצבים:

א. הדיבור השוטף והרגיל, כשבני אדם וחברים משוחחים ביניהם. במצב זה אין כמעט תכנון של הדיבור והשיחה, אלא הלשון מביעה את רחשי הלב, והשכל עוקב אחר הנאמר. אם יש צורך לתקן את הנאמר, אדם מבהיר את דבריו באמצעות משפטים נוספים. יסודו של התהליך הוא הגירות המחשבה אחר הדיבור, שהרי המחשבה אינה מתכננת את מה שיאמר, אלא רק מתקנת בדיעבד את אשר נאמר.

בנוסף לכך, כיוון שהמדבר עסוק בשיחתו, לא תמיד הוא מבחין בשידורים העקיפים שהוא משדר למאזין, על ידי קצב הדיבור שלו וטון השיחה. לא פעם אפשר לשמוע בן-זוג שמאזין, ומגיב, מדוע אמרת לי כך וכך... והמדבר משיב בתמיחה, אני אמרתי? לא יכול להיות.

הסיבה לסתירה בין השניים, היא שהמאזין, שהוא שקט לחלוטין וקשוב לדובר, "שומע" בהבעתו של הדובר, גם דברים שלא נאמרו במילים עצמן, אך הוא מביע אותם בנגינת מילותיו, בקצב, בשילוב הבעות פנים ותנועות ידיים. כל אלה מלמדים על דעותיו של הדובר לא פחות מן המילים עצמן.

ב. הדיבור המחושב, הוא דיבור המתוכנן על ידי המחשבה, בו החשיבה וההחלטה מה לומר נקבעות במודע עוד לפני הוצאה מן הפה. אותו הדגמנו לעיל בדיבור בפני אדם חשוב.

את ההבדל בין הבעה מתוכננת ומחושבת לבין הבעה שאינה כזו, אפשר לראות ולבחון בהבדל בין איך שאנשים מתייחסים לדברים שהם אומרים, לעומת מה שהם כותבים. כאשר הדברים נכתבים, עולה תשומת לבו של הכותב למילות הנכתבות עשרת מונים מאשר אם היה אומרן.

לרכישת ספרי הרב שמחה כהן חייגו להידברות שופו: 073-222-1250

השכר הוא על העמל, לא על התוצאות

אדם מתוגמל על הרצון, על ההשתדלות - על העמל. לא רק על התוצאות

"בנוהג שבעולם, מי ששכר פועל לתפור לו בגד או מנעלים, והפועל יעמול בזיעת אפים כל היום וכל הלילה אבל בסופו של דבר לא ישלים את עבודתו, כלום יקבל שכרו? הלא לשוטה יחשב אם יבקש - כי הוא לא סיפק את הסחורה. כי לא בעבור העמל הוא מקבל שכר, אלא על המעשה, ועמל בלי מעשה -

אין בו תועלת. לא כן הוא הדבר בלימוד תורה. אנו נצטוונו לעמול בתורה... ואף אם לא יבין העניין לאשורו - עם כל זה הוא מקבל שכר על העמל, אף אם ה'מלאכה' לא נעשתה" (הפץ חיים על התורה, פרשת בחוקות).

כמה דברים חשובים, בפרט בדור כמו שלנו, ששופט כל אחד על פי ה"תוצאות" שלו - הישיבה בה הוא לומד, התואר האקדמי שיש לו, המשרה, הבית, המכונית, הבגדים וכדו'. היהדות שמה דגש ומשבחת את ה"נסתר" - את העמל, את הדרך, את ההשקעה, ולא בהכרח את התוצאות. גם אנו צריכים להתייחס כך לעצמנו, בראש ובראשונה, וגם לסובבים אותנו: ילדינו, התלמידים שלנו, החברים שלנו וכו'.

מה שחשוב אינו התוצאות, אלא ההתקדמות. לראות את ההצלחה כתהליך של התקדמות, ולא רק כהשגת יעדים. בכל מציאות שבעולם אנחנו מבינים שחייב להיות תהליך של למידה, ואי אפשר ברגע אחד להצליח - כשאתה מגיע לחדר הכושר אתה לא מצפה להרים את המשקולות שמרימים אנשים שמתאמנים שם עשר שנים. אתה צריך לעשות את זה בהדרגתיות, ולאט-לאט תתקדם. כך בכל תחום בחיים הרעיון הינו אותו רעיון: המוח הוא כמו שריר שאפשר לפתח, ולא משנה באיזה "כושר" אתה. כל מה שאתה צריך לעשות זה לצאת מאזור הנוחות שלך ולהתמודד עם לימוד חדש, וכך, בהדרגה - להשתפר.

אם כך, לא המציאות בשטח תקבע האם האדם יצליח בחייו או לא. מה שיקבע הינו בעיקר דפוס החשיבה שלו כלפי אותה מציאות. למדנו בשבועות האחרונים שישנם שני דפוסי חשיבה: האחד - "המקובע", שאומר: מי שאני זה מי שאני, נקודה. אני לא יכול להשתנות, ואם אני לא טוב בדבר מסוים, תמיד אהיה כזה; ולעומתו - "דפוס החשיבה של גדילה", שבעצם תופס את החיים כתהליך של למידה והתפתחות שאומר: בכל שטח שלא יהיה, אני מסוגל להשתפר אם רק אלמד, אתאמץ ואתמיד.

הדרך לחנך את עצמנו ואחרים כדי לעבור מדפוס חשיבה אחד לשני הינה ההתייחסות אל ה"עכשיו" כנתון זמני בלבד. לומר לעצמנו: זה לא שאני לא, אלא עדיין לא. כמו כן, מחמאות ועידוד בעיקר על הדרך, על המאמץ, על העמל, ופחות על התוצאות.

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנגר 'קוקטייל ההצלחה':
לרכישה היכנסו להידברות שופו או חייגו: 073-222-1250

Advertisement for 'Koktail HaTz'ach' featuring a man in a suit, a large gold coin, and various icons representing success and learning. Text includes: '224,000', 'ואם לא עשיתי, אי מתי?', 'את עלון הידברות!', 'עדיין לא הצטרפתם לנבחרת מפיצי עלון הידברות?', 'הזדווגו והיכנסו להגרלה', '073-222-13-88', 'הזדווגו והיכנסו להגרלה'.

המדריך לחינוך

הרב זמיר כהן

מה משפיע יותר משיחות מוסר?

כיצד משפיעה הדוגמה האישית שלנו על ילדינו, יותר מכל שיחת מוסר

לדוגמה האישית שלנו כהורים ישנו משקל רב, והשפעתה על עתידם החינוכי של ילדינו אדירה, הרבה יותר מכל שיחת מוסר ששומעים. נציג כאן דוגמאות אחדות להמחשת הדברים. נציין בכל דוגמה את המסר המזיק העלול להתקבל מטעויות חינוכיות, ומתוכן נלמד את המסר החיובי והנפלא שהיה יכול להיווצר בלב הילד, אילו היו ההורים נוהגים אחרת.

כאשר האוטובוס מאחר...

בני המשפחה ממתניים בתחנת האוטובוס, אך האוטובוס מתעכב מלהגיע והאיחור הולך ומתארך. הילדים עסוקים במשחקם ואינם מטרדים במיוחד מהעיכוב. והנה ההורים רוטנים ללא הרף, הם מתלוננים ומביעים את כעסם במילים בוטות כלפי חברת האוטובוסים חסרת האחריות וכלפי כל העולם הבלתי מסודר. הם בטוחים שרק הביעו את כאבם ותסכולם. ומה למדו הילדים? הילדים למדו לימוד גדול לחייהם: "כאשר הנך מאוכזב ממהו, מצפה לדבר חשוב ואינו מגיע, אל תהיה שלו ומאושר, וגם אל תאמר: 'כל עכבה לטובה' או 'כל דעביד רחמנא לטב עביד'. אלא תרטון ותתנשף, תכעס ותתלונן"...

גרימת נזק

אב ובנו בן השמונה מתיישבים ברכב המשפחתי החונה בחניה. האב מתניע את רכבו ויוצא בזהירות מהחניה, אך הנה נשמעת חבטה עזה. בעת הנסיעה לאחור התנגש הרכב ברכב חונה, עיקם את פינתו ושבר את פנסו. הבן הנבוך מביט באביו בסקרנות, ורואה אותו יוצא מהרכב ואומד את הנזק בעיניו. הוא חוזר לרכב, כותב על דף כמה מילות התנצלות, ובסיומן: "נא צור קשר כדי שאשלם את הנזק", ומציין את שמו עם מספר הטלפון הביתי והנייד. את הדף הוא מצמיד לשמשת הרכב הפגוע באמצעות אחד המגבים, וחוזר לרכבו. הבן תמה ושואל: "אבל אבא, אף אחד לא ראה. למה לשלם?". האב משיב לו בטון רגוע: "ה' רואה אותנו בכל מקום. אדם שמזיק לחברו חייב לשלם לו. אינני יודע מי בעל הרכב, לכן השארתי לו את פרטי". הילד לוקח לעצמו לכל ימי חייו מוסר השכל של יושר וזהירות מנזק ומגול, הרבה יותר מאילו שמע אין ספור פעמים את המילים: "עליך להיות אדם ישר!". הוא ראה את אבא עומד בניסיון.

דיבור בוטה

במהלך ריב בין שני אחים, שומע האב, היושב ומעיין בספר, את אחד מהם פולט קללה נמרצת ומקלל את אחיו, ומבלי להשתהות מוסיף גם לנבל את פיו במילה לא נקיה. האב המזועזע מגיב: "איני מרשה בשום פנים ואופן לדבר כך! אם עוד פעם אשמע אותך מקלל או מוציא מהפה מילה לא נקיה, אעניש אותך בחומרה!". ואין הוא זוכר, שכאשר הוא שוחח בטלפון לפני שבוע עם לקוח שמתחמק מזה חצי שנה מלשלם לו את החוב הגדול שחייב לו, לא שלט האב ברוחו ואמר לו את אותן מילים ממש, מבלי שישים לב שבנו עומד בסמוך וקולט כל מילה. ומה יעשה הבן ולא יחטא...? זהו כוחה של הדוגמה האישית, לחיוב ולשלילה.

מתוך ספרו החדש של הרב זמיר כהן "המדריך המלא לחינוך לילדים". לרכישת הספר חייגו להידברות שופו 073-222-1250 או באתר shops.hidabroot.org

נוער מתמודד

הרב דן טיומקין

להרפות - ולבטוח בה'

אנו מורגלים לשאוף לשליטה. לפעול, לעשות. אבל נראה שצריך ללמוד גם לשחרר

איך דמיינתם את תפילות ראש השנה שלכם? יש לי תחושה שאצל רבים מקוראי שורות אלו, יש פער גדול מאוד בין הציפיות לתפילות ראש השנה לבין המציאות.

כידוע לכולנו, הקורונה שיבשה הרבה דברים בעולם. בתחום הבריאות, הכלכלה, וגם בעבודת ה' שלנו. ראש השנה הזה חשבנו שיהיה כפי שהורגלנו, אבל העולם השתנה וכולנו חטפנו לא מעט זעזועים שחידדו אצלנו את הפער בין הרצוי למצוי.

אני לא פרשן פוליטי ולא מתיימר לנתח מהלכים שאני באמת לא מבין בהם. נראה שיש הרבה מומחים שמנסים לפרשן את המצב ומתיימרים לדעת בדיוק מה קורה ולמה. אבל נראה לי שבמבט אמוני, צריך להודות שרב הסתום על הנגלה, יש כאן מהלך רוחני שמימי שאנחנו מתקשים להבין. בסוף עוד נראה איך הכל לטובה ולמה דברים קרו בדיוק ככה, אבל כרגע צריך להתאזר בסבלנות ולקוות לטוב.

הגישה הזאת נכונה מאוד ומתאימה גם לזירת חינוך הילדים. גם שם יש פער דוקר וכואב בין הרצוי למצוי, גם שם הקורונה הצליחה להעמיק אותנו. אנו מצפים לילדים מחונכים שעושים בחירות טובות ומתעלים ביראת שמים. למרבה הצער, לא תמיד הציפיות שלנו מתממשות. אנחנו, ההורים, מתוסכלים לראות איך לפעמים ילדינו האהובים עושים בחירות שגויות, איך הם מסרבים לקבל את העצות שלנו, איך הם לא מבינים עד כמה אנחנו רוצים את טובתם הנצחית. הציפיה הזאת מחייבת אותנו להרבה סבלנות... אז נכון, צריך לעשות השתדלות רוחנית, להתפלל ולעורר רחמי שמים (ובמיוחד בימים אלה ששערי השמים פתוחים), צריך גם לעשות השתדלות מעשית, דרך ריבוי אהבה וקבלה, ומיעוט בביקורת ותוכחה. אבל בסוף, צריך גם לזכור כל הזמן שהקב"ה מנהל את העולם וצריך להפנים את זה. שלושה שותפים הם באדם. אביו ואמו הם שותפים חשובים, אבל בנוסף צריך לזכור כי הקב"ה שותף בכל נער ונערה, משקיע בהם, אוהב אותם ורוצה את טובתם. ולכן אנחנו צריכים לפעמים גם לדעת להרפות. לשחרר, לזכור שיש שותף שלישי. אנו מורגלים לשאוף לשליטה. לפעול, לעשות. אנו רצים והם רצים. זו צורת העבודה הרגילה כאן בעולם. אבל נראה שצריך ללמוד גם לשחרר. להרפות. יש פסוק כזה בתהילים: "הָרַף וְדַעַן כִּי אֲנֹכִי אֱלֹקִים" (תהילים מ"ו י"א). זה סוג אחר של עבודה, דרך הרפיה וקבלה של המציאות.

האם זה אומר להיות פסיבי ואפתי? חלילה. צריך לזכור עד כמה יש סכנות אמיתיות ותפקידנו לנסות למנוע או לצמצם אותן. אבל דרך הפעולה שלנו אינה רק דרך שליטה, תוכחה וסמכות. הקווים האדומים שאנחנו שמים אינם אפקטיביים אם הם בוחרים להיות בצד הלא נכון של הקווים האלו... דרך הפעולה שלנו אמורה להביא את המתבגרים שישומו לעצמם קווים אדומים, שיעשו בחירות נכונות, וזה מחייב אותנו לזכור שיש תוכנית-על לבריאה. הקב"ה רוצה רק את טובתנו, והידיעה הזאת מאפשרת נחמה ותקווה, ועכשיו, בימים בהם נקבעת בשמים התוכנית לשנה הבאה עלינו לטובה, אנחנו צריכים להיות שותפים למהלך של כבוד וידידות, אמון ואהבה, שזה עיקר חובת ההשתדלות שלנו בחינוך המתבגרים. ואם נזכה להיות צינור לרצון השם יתברך, נזכה להצטרף למהלך מכבד ומכיל, ובכך נעודד את ילדינו לעשות בחירות נכונות. יהי רצון שנצליח.

לרכישת הספר "בוטור המלאכים", ארגז כלים להורי המתבגר מאת הרב דן טיומקין, חייגו להידברות שופו 073-222-1250

זכות גדולה! ליום הדין

התפילין שלך יהיו לאות, על ידם של המחזקים!

מעניין להיות שותף עם הידברות בצמצם עמדה להתחיל תפילין בעסק שלך, צור קשר, ואי"ה כל הסכמת שמורתך...

ורייזן מקדימים: 073-222-1240

קו ההלכה

הרב ירון אשכנזי

הלכות הנוגעות לתקיעות שופר

למה תוקעים בשופר בראש השנה, ואלו כוונות כדאי לכוון בזמן התקיעות?

שנאמר "כל יושבי תבל ושוכני ארץ כנשוא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו" (ישעיהו י"ח, ג). **אדם שהלך לשירותים באמצע התפילה בשעת התקיעות, האם יכול לברך ברכת אשר יצר, או שנחשב להפסק?**

אם היה צריך להתפנות בין תקיעות דמיושב לתקיעות דמעומד - מותר לברך אשר יצר, ואינו נקרא הפסק (שו"ת מנחת יצחק חלק ד' סימן מ"ז, ושו"ת שבט הלוי חלק ה' סימן מ"ו).

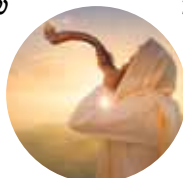
האם מותר להתוודות בזמן התקיעות?

בסידורים של בני עדות המזרח ישנו נוסח של וידוי כתוב בתקיעות דמיושב. בין סדר תשר"ת לתשר"ת יש וידוי אחד, ובין סדר תשר"ת לתר"ת ישנו וידוי נוסף. מקור הדין הוא על פי שער הכוונות (דף צ' עמ' א'), בשם רבנו האריז"ל. אמנם הרבה פוסקים מתחבטים בשאלה זו, כיצד יהיה מותר להתוודות, הלא זה נחשב להפסק בין הברכה לתקיעה? ולכן מנהג הספרדים להרהר את הווידוי בלב ולא להוציאו בשפתיו (יביע אומר חלק א' או"ח סימן ל"ו). ואם אפשר, לפני הברכות של התקיעות יאמרו הווידוי בלחש באופן שאינו משמיע לאוזנו, שאז לא נקרא הפסק, ומאידך נחשב לזמן התקיעות, ובשעת התקיעות עצמן ירהרו הווידוי בלבם (הגאון הרב משה אהרן שליט"א).

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם. **לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300**

שופר הריעו לפני המלך ה'".
ב. ראש השנה הוא היום הראשון לעשרת ימי תשובה, ולכן אנו מכריזים שכל מי שרוצה לשוב בתשובה זה הזמן, וכך היתה דרכם של המלכים, להזהיר תחילה את המדינה על הגזירה שלהם.
ג. להזכיר מעמד הר סיני, שנאמר בו "וקול שופר חזק מאוד", ולכוון שכעת אנו מקבלים על עצמנו מה שקיבלו אבותינו.
ד. להזכיר לנו להאמין בדברי הנביאים שנמשלו כתקיעת שופר, כמו שנאמר (יחזקאל ל"ג) "ושמע השומע את קול השופר...".

ה. להזכיר את חורבן בית המקדש וקול תרועת מלחמת האויבים. וכשאנו שומעים את קול השופר נבקש מאת ה' על בניין בית המקדש.
ו. להזכיר עקידת יצחק שמסר נפשו על קידוש ה', וכך אנו מוכנים למסור נפשינו על קדושת ה' ויעלה זיכרונו לטובה.
ז. כשנשמע את קול השופר נרעד ונפחד, כי טבע השופר להרעיד את הלבבות.
ח. להזכיר את יום הדין הגדול והנורא ולירא ממנו, שנאמר בו "קרוב יום ה' הגדול, קרוב ומהר מאוד" (צפניה א', ז'), יום שופר ותרועה.
ט. להזכיר את יום הגאולה וקבוץ גלויות, שבו נאמר (ישעיהו כ"ז, י"ג) "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול".
י. להזכירנו תחיית המתים ולהאמין בה, כמו

מהי הסיבה לכך שנוהגים לכסות את השופר בשעת הברכות, ולגלות אותו בשעת התקיעה בלבד?

שני טעמים נאמרו בפוסקים:
א. בספר "קדמת הזהרה" לרבנו דוד לוריא, כתב שזה זכר למה שמסופר במדרש, שכאשר אברהם אבינו ערך את העצים לעקידה, נטל את יצחק אבינו והצניע אותו, שלא יזרוק עליו השטן אבן ויפצע אותו ויפסול אותו לקרבן. וכיוון שהשופר בא להזכיר עקידת יצחק, אנו מצניעים את השופר, זכר למה שאירע שם.

ב. בליקוטי מהר"ח (ח"ג דף ע' עמ' א') כתב שהטעם הוא שלא יתאחז השטן בשופר, ויעכב התוקע מלתקוע (שופר בציון פרק ה' עמ' רמ"ג).

מהם הטעמים למצוות תקיעת שופר בראש השנה, ומה עלינו לכוון בשעת התקיעות?

קודם כל יש לדעת שמצוות תקיעת שופר בראש השנה היא מצוות עשה מן התורה. בספר אבודרהם (תפילת ראש השנה) כותב עשרה טעמים מדוע ציוותה התורה לתקוע בשופר ביום ראש השנה, וטוב לכוון בהם בשעת התקיעות. נכתוב את חלקם:

א. כיוון שביום זה ברא הקב"ה את העולם ומלך עליו, וכך דרך העולם, כשממליכים את המלכים בתחילת מלכותם, תוקעים לפנייהם בחוצרות ושופרות. כך אנו ממליכים את בורא עולם, וכמו שאמר דוד המלך (תהילים צ"ח): "בחוצרות וקול

שירבו זכויותינו כרימון

הרימון המתוק ועמוס הגרעינים הוא מן הסימנים המזכירים של ראש השנה. הכל על הרימון

צבעו של הרימון הבשל הוא אדום, אך גווניו משתנים בהתאם לזן הספציפי של הרימון. חלקם אדומים יותר וחלקם נוטים לגוון ורוד. ישנו אפילו זן אחד של רימונים בעלי גוון שחור כמעט, שטעמם מתוק מאוד.

הרימון נחשב לפרי בעל חיי מדף ארוכים. גם ללא קירור, הוא יכול להישמר כחודש שלם מבלי להרקב. מהרימון ניתן להכין מגוון גדול במיוחד של מאכלים. בצורתו הטבעית ניתן לשלב אותו בסלטים ומאכלים אחרים, ניתן להכין ממנו מיצים, תרכיזים, סירופים ורטבים המשמשים בבישול ובאפייה, ואפשר לייצר ממנו אפילו "יין" רימונים. הרימון גם מומלץ מאוד מבחינה בריאותית, ויש לו סגולות רפואיות רבות, במיוחד בסיוע למערכת העיכול.

ישנם זני רימון שמיועדים לגינון, ולהם פרחים רבים, גדולים ומלאים יותר מאשר לזנים אחרים. עצי הרימון מגיעים עד לגובה של 5-6 מטרים, ורוחבם מגיע ל-3-4 מטרים. עם זאת, ישנם גם זנים ננסיים של עצי רימון. עצי הרימון הם עצים יפהיים: לקראת סוף החורף ניתן לראות את הבלבוב של פרחי הרימון בצבע אדום, ובאביב ניתן לראות את הפריחה האדומה המלאה על רקע של עלים ירוקים יפהיים. הפירות מבשילים בקיץ, וגווניהם האדומים כמובן הופכים את העץ ליפה במיוחד - ואפילו בסתיו, עונת השלכת, נראה העץ מרשים, כאשר עליו מקבלים גוון צהוב ייחודי טרם נשירתם.

מבין כל הסימנים שאוכלים בראש השנה, אחד הבולטים והאהובים הוא כמובן הרימון. הרימון הוא פרי מעניין, יפהפה ומלכותי, וכידוע, הוא מכיל הרבה מאוד גרעינים - זוהי הסיבה שאנו אוכלים אותו בראש השנה, ומתפללים "שירבו זכויותינו כרימון".

מבחינה טקסונומית, הרימון שייך למשפחת הרימוניים - אך המילה "משפחה" אולי גדולה מדי עבורו, שכן הוא הצמח היחיד במשפחה זו... הרימון נחשב ל"קרוב משפחה" של ההדסים. לרימון ישנם זנים רבים, אשר צומחים בגדלים שונים וגם כמות הפרחים שלהם שונה. כך, למשל,

נפלאות הבריאה

דבי רייכמן

צבעו של הרימון הבשל הוא אדום, אך גווניו משתנים בהתאם לזן הספציפי של הרימון. חלקם אדומים יותר וחלקם נוטים לגוון ורוד. ישנו אפילו זן אחד של רימונים בעלי גוון שחור כמעט, שטעמם מתוק מאוד.

דווקא עכשיו בחודש הרחמים, ניתנת לך ההזדמנות להשפיע כיצד תיראה השנה החדשה שלך, בערב רוחני מרגש במיוחד עם אחת מרבניות הידברות **את, הרבנית וחברותייך - וכל הזכויות שלך**

אזכר ככית אלא עזות 073-222-12-90

גדול השלום

אח ואחות מסתכסכים עקב הסתבכות כלכלית של הגיס. זה נשמע כמו התחלה של בדיחה, אך הסיפור רחוק מלהיות בדיחה. מאחים בדם הם הופכים לשונאים בדם, עד כדי נתק מוחלט. האם אפשר להרוויח מסיטואציה קשה וכואבת כזו? מתברר שכן...

בשלב מסוים, כשהבינו שממנו לא תגיע כל עזרה, הם פשוט הגיעו למסקנה שלא יסלחו לו לעולם על מה שעולל להם - וניתקו איתו כל קשר.

...

עוד מספר שנים חלפו. הזוג חשוך הילדים מצא עצמו מתמודד לא רק התמודדות נפשית וכלכלית הכרוכה בטיפולים רפואיים, אלא גם התמודדות בקשיים שאינם קשורים אליו כלל ועיקר. תשלומים חודשיים גבוהים לנושים של הגיס, והתמודדות משפטיות קשות עם אחרים. אין מילים שיוכלו לתאר את הכעס ואת המרמור שהיו מנת חלקם. מלבד הצרה שבאה להם ישירות משמיים, הם נאלצו להתמודד עם צרה שהונחתה עליהם במעשה ידי אדם, ועוד אדם קרוב שהם עשו לו טובה, אדם שגם לא ניסה לסייע להם (בין השאר מפני שנשאר ללא פרוטה), ומה שכאב להם יותר מכול - אדם שלא ניסה לפייסם בשום דרך. לא ניתן למצוא אנשים רבים שיבליגו על כך.

השנים חולפות, ופרי בטן אין. במהלך השנים היו ניסיונות כאלו ואחרים לגרום לפיוס ביניהם ובין הגיס, אך ניסיונות אלו נדחו ברוב זעם, ולעיתים יצרו כעס מובן לגמרי כלפי אלו שניסו להשכין שלום.

...

לפני שלוש שנים, לכאורה בלי שום קשר, הגיעה להתגורר בבניין מגוריהם של בני הזוג משפחה שעשתה עלייה מאמריקה. הייתה זו משפחה מרובת ילדים, כמה מאוד. עד מהרה נקשרו בין שתי המשפחות קשרי ידידות הדוקים במיוחד.

הזוג הצעיר שמר על הילדים הצעירים כשהיה צריך, ועם הזמן הפך ביתם לבית שני שבו שיחקו, אכלו והרגישו לגמרי בנוח. למעשה, הדבר היה מעין הקלה לשני הצדדים. לאלה הייתה הקלה מהעומס, ולא לה צחוק ושמחה ומצהלות ילדים - מה שחסר להם מאוד ב-14 השנים האחרונות. כך, לצד הקשיים הכלכליים והמרוץ המטורף לחבוק

להשקעות בקנה מידה עולמי והציע לבני משפחתו ולאנשים אחרים להשקיע כדי שיהנו גם הם מפירות ההשקעה.

רבים השקיעו אצלו וגם ראו רווחים יפים. לזוג, שהוא גיבור סיפורנו, לא היה כסף להשקיע. הם צפו מהצד וראו איך אחרים מרוויחים אחוזים נאים מדי חודש בחדשו על השקעתם, ושמו בשבילם.

בשלב מסוים ניגש הגביר אל אחותו וגיסו, וביקש מהם לחתום בעבורו ערבות להשקעה גדולה ומבטיחה. הם לא רהרו להגע איך ייתכן שעשיר גדול כל-כך צריך ערבות מבני זוג תפנים, וכיוון שידעו עד להיכן מגיע עושרו של הגיס, חתמו לו ללא היסוס.

וכך עשו גם שאר בני המשפחה. וכמו בסיפורים על השקעות מפליגות, לכל השקעה יש גם מוצאי השקעה...

ביום בהיר אחד נמלט הגיס מהארץ, בהותירו אחריו חובות של מיליונים. אנשים השקיעו אצלו את מיטב כספם, והכול התנדף באחת. ובתחתית ההשקעה היו גם אנשים שאפילו לא היה להם להשקיע ומצאו עצמם בעלי חובות דמיוניים משום שחתמו ערבות...

ברגע אחד נוספה לזוג, שכבר שנים רבות לא זכה לפרי בטן, צרה נוספת. הם הפכו לבעלי חוב.

...

הדבר גרם לכעס נורא אצל בני הזוג. לא רק שהתמודדו עם צרה גדולה ומעיקה, אלא שכעת מצאו עצמם נאבקים בבתי דין ובבתי משפט כנגד עיקולים ואימונים. לכל הצער הנורא שלהם התווספה דאגה שעליה מעולם לא חלמו. הם, שלא נהנו מהעושר הגדול, נאלצו להתמודד עם פשיטת הרגל של בן משפחתם, ובעוד הוא נמצא בחו"ל, הרחק מהנושים, הם עצמם נאלצו להתמודד עם הקשיים הבלתי ניתנים לשיעור שהוא יצר, וכל זאת בתמורה לטובה שעשו לו מתוך טוב לב ותמימות.

סיפור מהחיים

חיים ולדר

ני רוצה לשתף אותך באירוע מיוחד מאוד שבו השתתפתי לאחרונה. מדובר בברית לבן בכור שנולד לבת משפחתנו, אלא שמאחורי הברית הזו עומד סיפור מאוד מיוחד, שיש בו מוסר השכל לכל אחד ואחד. הזוג הזה נישא לפני שבע עשרה שנים, ואם לא החמצתם את צמד המילים "בן בכור", תבינו שמדובר במאורע מיוחד - בן לאחר 17 שנות נישואין. זה לכשעצמו סיפור מרגש, אך אני מאמינה שכבר היו סיפורים כאלה בעבר, אלא שכאן מתחבא סיפור הרבה יותר גדול. ובכן, הורי הילד, שניהם ממשפחות טובות, נישאו באושר לפני 17 שנה. היה זה מאותם שידוכים של "ענבי הגפן בענבי הגפן". שתי המשפחות מצוינות, מבוססות ובעלות שם מצוין. ההורים משני הצדדים היו חכמים ומלאי טקט, מאלה שאינם מתערבים ורק יודעים לתת ולתת. היחסים בין כולם היו נפלאים, ללא קנאה וללא תחרות, רק פרגון ונתינה. לכל הטוב הזה נלוותה עננה קטנה, שכן עוברות מספר שנים, ולזוג אין ילדים. זו הייתה דאגה, אך כולם קיוו לטוב.

...

לאחר שבע שנות נישואין, לפתע התעשר אחד הגיסים מכמה עסקאות והפך לגביר בקנה מידה גדול. תוך זמן קצר רכש וילה מפוארת ומכונית יוקרתית. הוא לא הסתפק בכך, אלא נכנס

נפטי בשאלתי
המחלקה לטיפול רגשי
עפ"י ערכי היהדות

פנמים
רבות אין לי
מוטיבציה

נתקף מדי
פעם בחוסר
ביטחון שלא
אופייני לי

למה
דווקא
אני?

נמס לחדויות
ללא סיבה

לא מצליח
להיפטר
ממחשבות
מוזרות

זה
הניסיון
שלך!

היהודי החושב

היהודים באים עם מוסר לעולם

» המשך מעמוד 2

לכך יש להוסיף אמת שלא זכתה למחקרים: ברוב בתי הספר הלא-דתיים בישראל ישמע הילד זלזול בסיפורי התנ"ך, לעתים קרובות אף מפי המורים המלמדים תנ"ך - אשר אינם מאמינים בו. תמוה הדבר, כיצד ניתן ללמוד מתמטיקה מפי מורה ששונא מתמטיקה? או ללמוד על ההיסטוריה מפי מורה שמכחיש היסטוריה? (אין כאן מטרה להכליל, ואנו משבחים את אותם מורים אשר מלמדים את ילדי ישראל תנ"ך באהבה, ביושר ובאמונה. הלוואי שכל המורים ינהגו כך.)

הבה נשאל שאלה סוציולוגית: מדוע תוכנית כזו נעשית בישראל נגד קודשי ישראל, אך לא נעשית באותה מידה נגד מוחמד והאסלאם?

התשובה לכך, כי הערבים מכבדים את ערכי דתם ולא מרשים בשום אופן את הזלזול בה. האנשים בתאגיד השידור מכבדים את ערכי הציבור הערבי בישראל - מאחר שהציבור הערבי מכבד את ערכיו.

פירוש הדבר, שרוב הציבור הישראלי, למרות שהנו שומר מסורת ומכבד את היהדות מרחוק, עדיין אינו מרגיש מחובר דיו ליהדותו ואינו רואה בה את צור מחצבתו.

מובן שאינני בעד הבעת אלימות, שכן היהדות דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום, אלא כוונתי לעשיית הפגנות רבות וגדולות בכל רחבי הארץ. הנה, לדוגמה, לאחרונה ערכו הפגנת מחאה נגד אלימות בכל רחבי הארץ, כולל שביתת בתי עסק, בעקבות פשע חמור. אם עבור הגברת המודעות הציבורית לנושא כמו אלימות, עורכים מחאה בסדר גודל ארצי, כיצד ייתכן ששותקים על הפגיעה ביהדותם הנעשית בריש גלי בטלוויזיה ולעיני כל?

הנני מאמין שהזלזול, והשתיקה מול הזלזול, מקורם בחוסר היכרות עם התנ"ך, כפי שכתבת. לצערנו רבים היהודים בישראל שאינם יודעים את חשיבות התנ"ך, את העובדה שכל הערכים המודרניים שהם מכבדים, כגון כבוד האדם וחירותו, לא תרצח ולא תגנוב, ואהבתך לרעך כמוך, מתן צדקה, איסור לשון הרע, הדאגה לחלשים והמסכנים - מקורם בתורת ישראל.

בשאלה כיצד נראו העמים לפני היכרותם עם ערכי התנ"ך, נעסוק בעז"ה בכתבה הבאה.

מרים גבאי שלא היו לה ילדים 10 שנים. היא באה לר' שלמה זלמן אוירבאך צוק"ל וביקשה ברכה לילדים. הוא אמר לה: "תעשי משהו לקב"ה שאת לא חייבת, והקב"ה ייתן לך משהו שהוא לא חייב". מיד לאחר ששמעה זאת, החלה להתנדב ולעזור בבתי חולים, ומיד נפקדה בבן.

תוך כדי הסיפור, חשה החמות מעין הארה שמימית והחלה לדבר כאילו שכינה מדברת מתוך גרונה: "תשמעי לי, אם אתם תתגברו על התחושה המוצדקת שלכם ותעשו משהו שאתם לא חייבים לעשות, כמו להיפגש עם חתני ועם בתי ולהתפייס איתם, למרות תחושת הצדק שזה צריך לבוא מצדם ואף שאתם עדיין משלמים על מה שהם עשו לכם, כעת חיה בשנה הבאה אתם תעשו ברית...".

האישה שמעה את הדברים ופרצה בבכי קורע לב.

...

בעלה, ששמע את בכיה ואת הדיבור הנוקב של אמו, התפלא מאוד. איך אמו, שאותה הוא מכיר כאישה שקולה והגיגנית, מבטיחה משהו שאינו בשליטתה? הרי כל-כך הרבה רבנים בירכו והתפללו במשך השנים, כל סגולה שהייתה הם מיהרו לעשות. איך היא אומרת דבר כזה?

בלבו רצה לעשות מה שאמו הצדקת מבקשת, אלא שחש אחריות כלפי רעייתו. כעת, כשרעייתו דחקה בו לעשות כדברי אמו, וכיוון שידע כמה חשוב השלום הזה להוריו, החליט שיעשו זאת.

לאחר יומיים, בתיאום בני המשפחה האמריקנית והוריו, ובכוחות נפש גדולים על-טבעיים, נפגשו שני הזוגות והתפייסו. הגיס ורעייתו ביקשו סליחה והסבירו כי אי הנעימות מנעה מהם לפנות אליהם בבקשת סליחה, ואילו בני הזוג חשוכי הילדים מחלו בלב שלם על כל הצער והיגון שעברו עליהם. זה אמנם לא החזיר להם את שנות הסבל ואת החובות, אך הקל עליהם באופן ניכר, בפרט שזה נתן להם תקווה שיזכו להיפקד.

...

שבוע לאחר מכן הם חזרו לארץ, לשגרה, לאחר נסיעה מלאה בחוויות. ובדיוק תשעה חודשים לאחר אותה נסיעה, נולד להם בן זכר.

...

זה הסיפור, ואני מקווה שהוא יעורר כל מי שנמצא במצב של סכסוך מוצדק או לא, באשמתו או באשמת הצד שכנגד, אחים ואחיות, גיסים וגיסות, הורים וילדים, ואפילו שכנים וחברים שדרכם נפרדה.

וככל שהפיוס יהיה נגד הרגשות ונגד חוקי הטבע, כך הקב"ה יסייע לאותם אנשים ולכל עם ישראל בדברים שהם נגד חוקי הטבע, מידה כנגד מידה, כי גדול השלום!

רכישת ספרו החדש של חיים ולדר "אנשים מספרים על עצמם 1 ו" ושאר ספריו לילדים, מבוגרים ונוער, חייגו להידברות שופט: 073-222-12-50 או באתר shops.hidabroot.org

ילד, הם מצאו נחמה קטנה בקשר עם המשפחה האמריקנית.

שנתיים עברו, והבת הבכורה של הזוג האמריקני התארסה עם בחור משיבת לייקווד. הוחלט כי הזוג הצעיר יתגרר בלייקווד, וממילא גם החתונה תהיה שם, שכן רוב הקרובים והידידים של שתי המשפחות היו מחו"ל.

באופן טבעי הזמנו בני הזוג לחתונה, וכיוון שהמשפחה האמריקנית הותירה את הבית שלה בארצות הברית על רהיטיו, ואף היו מתגוררים בו מספר חודשים בשנה, הזמנו בני הזוג לשהות בביתם למשך שלושה שבועות: שבוע לפני החתונה, שבועת ימי המשתה, ולאחר מכן שבוע נוסף.

זה אולי ייראה מוזר לשהות כאורחים בבית משפחה שמחתנת, אך הקשר בין שתי המשפחות היה קרוב וחם כל-כך, שהדבר לא היה מוזר לאיש מהם.

לאחר התלבטות, שנבעה מכך שלאישה היתה רתיעה מטיסות, החליטו בני הזוג לקבל את ההזמנה, ובאותה הזדמנות לפגוש גם בני משפחה שהתגררו בחו"ל. עם נחיתתם, הם זכו לאירוח שקשה לתארו במילים.

הם הרגישו כמו בבית מלון חמישה כוכבים מתחילת השהות בארצות הברית ועד יום עזיבתם. זה לא היה מובן מאליו. משפחה שמחתנת בת, בדרך כלל אינה מוצאת זמן אפילו לעצמה, אך כאן זכו בני הזוג לאירוח אישי, לאוכל, לטיולים ואפילו להפתעות שלא העלו בדעתם.

...

בשלב מסוים התקשרה אמו של הבעל, והחלה לדבר על לבו שאולי, אם כבר הגורל זימן אותו לאמריקה, אולי יחשוב על אפשרות להתפייס עם אחותו וגיסו שמצאו שם מקלט.

בפעם הראשונה אמר לה הבן: "אמא, אני לא רואה אפשרות כזו בכלל. היה לנו קשה נפשית להגיע לכאן רק מעצם הידיעה שהם כאן, אז ללכת להתפייס? אחרי כל השנים הקשות הללו?".

האם לא הרפתה. היא ביקשה והתחננה שיינצל את ההזדמנות, ייפגש עם אחותו וגיסו ויתפייס איתם. היא אמרה שהסכסוך המשפחתי הזה שובר את לבה הרבה יותר מהחובות שהיא ובעלה (חמיו של פושט הרגל) נקלעו אליהם כתוצאה ממה שקרה. היא הבהירה שאם ייעשה שלום, זה יגרום לה כל-כך הרבה נחת, שבוודאי תיתן להם זכויות גדולות.

בשלב מסוים שוחחה אמו עם אשתו, כלתה. זו הסבירה לה כי לבקש מהם להתפייס, כשהצד השני פגע בהם קשה כל-כך ולא מצא לנכון לבקש מהם מחילה, זה דבר שבעלה והיא אינם יכולים להעלות על הדעת. החמות בכתה לכלתה ואמרה לה: "את צודקת, כלתי היקרה, אני בפירוש מבקשת ממכם דבר שהוא גבורה אמיתית, שלא כדרך הטבע, אך אולי הקב"ה גם הוא ינהג איתכם שלא כדרך הטבע וייקוד אתכם.

כאן סיפרה החמות לכלה סיפור, על אישה בשם

השנה החדשה בפתח ואיתך התקוות, התפילות, הקבלות והבקשות לשנה טובה יותר מזו שהלכה. לה מבקשים אנו מהקב"ה בתפילות של ראש השנה, שיפתח לנו 50 שערים לשנה טובה. אחד מהם הוא שער של שלום.

והיכן נדרש השלום בעיקר אם לא בתוך הבית? השלום בבית הוא המפתח לאושר האמיתי שאותו אנו כל כך מבקשים. השאלה היא עד כמה אנו פועלים למענו. נצל את ראש השנה בכדי לקבל על עצמנו לפעול למען השלום בבית, וכך לגרום לכל בני המשפחה להיות מאושרים.

דבר איתנו **073-222-1310**
 - מענה מלפני ראשוני ללא עלות -
 - פגישת היעוץ ברובת בתשלום -

ממתי מחליקת שלום בית של ארגון הידברות בכל נושא לעזרתכם: תקשורת זוגית | בעיות רגשיות | זיווג שני | כלכלת הבית | נבגל תשובה | משרבת הורית | קידשת הבית ועוד

אנחה בינה
להבין יותר את
הצד השני

אדאג בינה
לקבל כניס
נכונים

בינה לא
אחסה כניס
יעיץ מקצועי

"שנה זו
היתה שנה של
שלום... בבית"

שיר רבו זכויותינו

הרצאה שגרתית בשיאו של חורף סוער אי שם במדבר יהודה, מביאה למפגש שהמתין ארבעים שנה רק כדי לגרור אחריו סדרה של התרחשויות מרגשות, וספר אחד שמתגלגל אלפי קילומטרים כדי לבצע מהפך. זכות גוררת זכות - סיפור מיוחד לראש השנה

סיפור לראש השנה

הרב אהרון מרגלית

הפעם אביא בפניכם, קוראות וקוראים יקרים, סיפור מרגש מאוד שהתרחש, בין היתר, בזכות הקשר שלי עם הארגון הקדוש הישראלי.

באחד מימי שני בשבוע, במהלך החורף בשנה שעברה, הזמנתי להרצות בפני בנות כיתות ה' ו' מסמינר חשוב מבני ברק, שיצאו למחנה חורף. הן יצאו לטיול רגלי במדבר יהודה, ולאחר סיום המסלול הייתי אמור למסור להן הרצאה באחד הקיבוצים באזור. כבר מספר ימים קודם לכן ניבאו החזאים מספר ימים של מזג אוויר גשום וסוער במיוחד שאמור להתחיל באותו יום שני בכל רחבי הארץ, כולל הצפות ושטפונות במקומות הנמוכים, ובפרט בוואדיות ובנחלים שבדרום הארץ.

אני מתגורר במרכז הארץ, ובאותו בוקר לא הייתי צריך לפתוח את התריסים שבבית כדי לדעת שבחוף ישנן רוחות בעוצמה מאוד גדולה ושגשם זלעפות ניתן ארצה. התקשרתי לברר אם הטיול בנחלי המדבר וההרצאה שלאחריו מתקיימים כמתוכנן, ונאמר לי שכן. הן בדקו עם מרכז החיזוי שבשרות המטאורולוגי, ונמסר להן שההצפות במדבר יחלו רק למחרת אחה"צ, כך שאין שום מניעה לקיים את הטיול כמתוכנן. התלבשתי בהתאם ויצאתי לדרך.

ערפל, גשמים סוערים ורוחות חזקות מאוד טלטלו את הרכב כאילו היה כדור פינג-פונג, והקשו מאוד על הנהיגה הארוכה. כשהגעתי לאחר כשעתיים וחצי הייתי מותש לחלוטין, אולם שחרתי אנחת רווחה כשנאמר לי שישנה דחיה של כמחצית השעה עד לתחילת ההרצאה, והקצו לי חדר להתאוששות עם כיבוד קל. סופר לי שאחת המורות נקעה את רגלה במסלול. היא פונתה לחדר

מיון, ומורה חילופית הוזעקה מירושלים. זה אירע כבר לפני שעות מספר, והמורה אמורה להגיע בעוד כמחצית השעה. עם הגעתה תחל, בעז"ה, ההרצאה.

המורה הגיעה, וההרצאה החלה. עם סיום ההרצאה קמה אותה מורה ממקומה, וכשהיא נרגשת מאוד פנתה לבנות: "אני רוצה לומר לכן משהו, וחשוב לי שגם הרב מרגלית ישמע את הדברים". נותרתי בפנינת האולם והאזנתי.

המורה סיפרה שלפני קרוב לארבעים שנה נולד בנה הבכור. מיד לאחר הלידה, הרופאים ניגשו אליה ואל בעלה ואמרו להם שהילד סובל מנכות קשה ושהמערכת שלו לא מפותחת. הם ציינו שככל הנראה תוחלת החיים שלו תהיה קצרה, והוא יהיה מוגבל מאוד. "אל תיקחו אותו הביתה, תשלחו אותו למוסד, ל'אלין'. שם יש צוות שמוכן ויודע להתמודד עם מצבים כאלו", הציעו להורים. באותן שנים, מסירת ילדים למוסד היתה שכחה הרבה יותר מהיום. ההורים חשבו על ההצעה, התייעצו עם הרב שלהם וקיבלו החלטה לקחת את הילד הביתה. האמונה והביטחון בבורא עולם נתנו להם כוחות אדירים והביאו אותם להחלטה שאם זה הילד שבורא עולם נתן להם - הם ייקחו אותו הביתה ויגדלו אותו עם הרבה חום ואהבה.

כשהילד היה בן שמונה שבועות, הם שמעו על פיזיותרפיסטית מיוחדת שמתמחה בתינוקות, בפרט כאלו עם נכויות קשות, ופעמים רבות מצליחה בס"ל לשקם גם ילדים שהרופאים נואשו מהם. לגברת קראו גברת מרגלית. זה עתה היא עזבה את מושב תפרח שבדרום ועברה להתגורר בשכונת גבעת שאול בירושלים. אמא שלי, זיכרונה לברכה. ההורים קמו ונסעו עם הילד בן שמונת השבועות לגברת מרגלית, ואמא הסתכלה על הילד, בדקה את השרירים והרפלקסים שלו ואמרה שהיא מרגישה שהרפלקסים פועלים. מהניסיון שלה, במצב כזה יש תקווה. היא מקוה שהילד יהיה בעזרת השם בסדר. אולי הוא יהיה חלש, אבל יוכל בהחלט לתפקד. ההורים התחילו להגיע אל אמא.

בתחילה הם הגיעו פעמיים בשבוע למפגשים בני דקות ספורות, ואט אט הלכו המפגשים והתארכו, ותדירותם עלתה. לבסוף הגיעו לטיפולים מלאים, שישה ימים בשבוע. כשהילד היה בן שש, שמעו ההורים על מכון שיקומי טוב במיוחד שמתמחה בילדים במצבים כאלו בגרמניה. הם החליטו לעבור לשם יחד עם הילד, מתוך תקווה ששם יעזרו לו להשתקם לגמרי. באותו שלב הילד הלך עצמאית, אכל עצמאית ואפילו ידע א-ב. הוא היה עדיין בפיגור ניכר מבני גילו, אך מצבו היה רחוק מאוד ממה שתיארו הרופאים.

המשפחה הייתה בגרמניה במשך שלוש שנים, ולאחריהן החליטו שהרופאים הגרמנים אינם טובים יותר מן הגברת מרגלית, ושבו ארצה. כאן המשיכו ללכת לאמא לטיפולים יומיומיים. עם השנים הילד הלך והתחזק. הוא אמנם היה איטי ונמוך מבני גילו, אבל כבר יכול היה להשתלב בחברתם, מה שהרופאים לא דמיינו שיקרה.

"תדעו שהגברת מרגלית לא היתה וותרנית", אמרה המורה לבנות, "אם הינו מאחרים במספר דקות - תירוצים כמו 'האוטובוס ברח' לא התקבלו. היא היתה אומרת תמיד, 'יש שני סוגים של אנשים בעולם: יש כאלו שעושים ויש כאלו שמספרים סיפורים ותרוצים. את התירוצים והסיפורים אני לא אוהבת'. גם כשהבן שלי החל להגיע לבד ואחר מדי פעם, כשהוא משתמש בתירוץ כזה או אחר, היא היתה אומרת: 'את התירוץ הזה כבר שמעת, תן משהו חדש. ובעצם, קח אחריות. תירוצים הם לא אחריות!'".

ביום בר המצווה אמא התעקשה שהילד יבוא אליה לטיפול לפני שהוא הולך לאולם. היא רצתה לחזק לו את השרירים, כדי שיוכל לרקוד טוב יותר עם החברים שלו. הילד רצה ללכת לאולם ולוותר על הטיפול, אבל אמא התעקשה, והוא נכנע. עם החליפה והמגבעת הגיע אליה, ויצא ממנה ישר לאולם בר המצווה. "עד היום הוא לא שוכח את זה לגברת מרגלית, אלא שהיום הוא כבר יודע להודות על הטיפול ההוא, שבאמת עזר לו להיות חופשי

שבעולם, דווקא
אמא שלך הזועקה
להחליף אותה, היא
סיפרה לבנות ולי
על אמי ע"ה, ולאחר
מכן סיפרה לך שפגשה
אותי. מכל האנשים
בעולם בחרת לפנות לעזרה
דווקא לרב מוטי מנדל, שהוא גם

ידיד טוב שלי ושקישר אותנו מיידית, ומחר
בר המצווה באולם סמוך למקום שאני צריך להיות
בו ממילא. זה פשוט מדהים, ההשגחה הפרטית
הזו, איך מסובב כל הסיבות מסובב את הדברים.
בעזרת ה' אשתדל להגיע ולשמח אתכם, אולם
בבקשה, אל תספר זאת לכן. השאר זאת כהפתעה
עבורו ביום שמחתו. מלבד זאת, עלולה חלילה
לקרות סיבה שבגינה לא אוכל להגיע, ואז תהיה
לילד אכזבה עמוקה". האב הסכים והבטיח לשמור
את הדבר בסוד.

למחרת הגעתי לאולם ממש בתחילת האירוע.
כמעט שלא היו עדיין אנשים, והילד היה עסוק
בצילומים. מיד בכניסה זיהתה אותי הסבתא –
המורה מאתמול. היא הופתעה מאוד ורצה מיד
ללחוש לנכד מי אני. הילד ניגש, הושיט יד ושאל:
"אתה אהר'לה?". כשעניתי בחיוב הוא התרגש עד
דמעות, ומיד נעלם. ראיתי ממהר אל שולחן הכבוד
ונוטל משהו מתוך שקית שהיתה מונחת שם על
מקומו. כשחזר, אחז בידו את הספר "אהר'לה 1".
"אני הולך איתו לכל מקום", אמר, ואני סיפרתי
לו מעט על המלחמה ועל ההתמודדות, וקיוויתי
יחד איתו שעם כוח רצון כמו שלו – הוא יצליח
בעז'ה להתגבר על הקשיים וילמד לקרוא ולכתוב
ככל האדם.

בחרתי להביא בפניכם סיפור זה משום שיש
בו מוסר השכל גדול. מעבר להשגחה הפרטית
המופלאה שמלווה כל אחד מאיתנו, וכאן זה ניכר
ממש בעיניים, ראיתי בו כמה כוח יש בלשון. אדם
כותב ספר קומיקס לילדים, והספר מתגלגל אלפי
קילומטרים ומגיע לילד שחי בארה"ב, שמתמודד
עם אתגר מאוד לא פשוט, ומקבל מהספר המון
חיזוק. מאז יש לילד מוטו שעליו הוא חוזר שוב
ושוב: "אם ארה'לה יצא מכיסא הגלגלים ומדבר
ככל האדם – גם אני אדע בעז'ה לקרוא ולכתוב".
ראו כמה כוח יש בלשון, כמו גם במילה הכתובה.
אותה לשון שיכולה לפגוע ולהרוס אנשים חיים,
יכולה גם לבנות עולמות ולטעת בהם תקווה
לעתיד טוב יותר.

לא פחות מכך, יש כאן מסר עצום עד כמה אסור
להתפתות לדברי הרופאים. משמים נתנו להם רק
תפקיד אחד: לרפאות. אסור להם לייאש, ואסור
להקשיב לדבריהם המייאשים. אמא שמוותרת על
תינוק, ולא משנה באיזה שלב בחיים הוא, צריכה
לחשוב היטב על מה היא מוותרת. רק תנסו
לחשוב, אם הסבתא הייתה מוותרת על ראובן
בעודו תינוק...

ועוד משהו. אמרו רבותינו זכרונם לברכה
"מגלגלים זכות על ידי זכאי". בזכות פעילות
החסדים הגדולה של הרב מוטי מנדל וארגון
הידידות, זכו הם להיות השליחים הטובים
שבזכותם זכה הילד להגשים את חלום חייו,
ולהתחזק מזה כל כך.

הרבה בריאות, אושר ושמחת חיים.

דבר אחד – הוא
לא מצליח לתפוס
צורת אות או מספר.
לא מדובר בדיסקליה
רגילה, אלא בבעיה
שטובי המומחים ניסו
לסייע לו בה ולא הצליחו.
משהו נדיר, לא מובן ולא מוכר.

כאשר גדל הבן ושיתף את הוריו בקשייו,
סיפרו לו ההורים על החיים שעברו עליהם. על
המצב שבו נולד האב ועל הטיפולים הרבים
שעבר, על העובדה שבשעה שחבריו כבר החזיקו
ילדים בני שלוש וארבע הוא עדיין חיפש שידוך,
ועל קשייה של האם, שגם היא התמודדה עם לא
מעט אתגרים. "נלחמנו, ובסוף גם הצלחנו", הם
עודדו אותו. בהמשך סיפרו לו גם על גב' מרגלית
שטיפלה באב ועל הטיפולים המסורים שטיפלה
בבן שלה. הם סיפרו על הנכות ועל הגמגום ועל
ההתמודדות הקשות שעבר אהרן, אבל כיום –
לא רק שהוא עומד על רגליו, אלא גם הפך להיות
מרצה מבוקש ורהוט, ולא מפסיק לדבר.

הילד התרגש מאוד, וההורים קנו לו את הספר
"אהר'לה 1". "הוא לא יכול לקרוא את הספר,
רבי אהרן", שח לי ראובן בטלפון, "אבל הילד
התעניין מאוד בתמונות, ואני ואשתי הקראנו
לו את הסיפורים שבספר שוב ושוב. מאז שהוא
נחשף לסיפור שלך – הוא לא מניח לספר. לכל מי
שמתעניין הוא מספר שכמו שאהר'לה יצא מכיסא
הגלגלים ולמד לדבר, גם הוא יום אחד ידע לקרוא.
עם הספר הזה הוא הולך לישון ואיתו הוא מתעורר
בבוקר. איתו הוא הולך לחיידר ואיתו הוא חוזר
בצהרים, איתו הוא אוכל ואיתו הוא יוצא לכל
מקום. תדע לך, רבי אהרן, שהספר נותן לו המון
תקווה. בזכותו הוא משתף פעולה עם הרופאים
שאנחנו הולכים אליהם, אף על פי שלפעמים
מדובר במכונים מרוחקים, וכמעט תמיד נדרשות
ממנו שעות ארוכות של תרגול מפרך. הילד משתף
פעולה ולא מתייאש.

"משאת נפשו וחלום חייו של הילד הם לפגוש
אותך באופן אישי. אתה המודל שלו עד כמה
אמונה בבורא עולם גרמה לא לוותר לעצמו ולא
להתייאש. מהסיפור שלך הוא שואב כוחות. המוטו
שלו הוא 'אם אהר'לה יכול היום ללכת ולדבר – אז
יום אחד גם אני אדע לקרוא ולכתוב'".

"רבי אהרן", סיים האב את דבריו המרגשים, "יש
מצב שתיגיע מחר לבר המצווה של הילד? אין לך
מושג מה זה יעשה לו וכמה כוחות הוא יקבל מזה
שיפגוש אותך".

התרגשתי מאוד. כבר שמעתי סיפורים רבים על
ילדים ומבוגרים שהתחזקו מסיפור כזה או אחר
באחד מספרי, אבל כאן מדובר בילד שמתמודד עם
קושי משמעותי מאוד, ולא מאבד תקווה שיום
יבוא והוא יצליח להתגבר בדיוק כמו שאהר'לה
הצליח. זה נגע לי בלב מאוד. שאלתי את האב
היכן תהיה בר המצווה, והוא אמר לי "בירושלים",
ונתן לי את הכתובת המדויקת. מה עושה הקב"ה?
למחרת בשעות הערב הייתי ממילא צריך למסור
הרצאה בירושלים, ממש בקרבת האולם, כך שלא
נדרשה ממני אפילו נסיעה מיוחדת כדי להגיע לבר
המצווה. אמרתי לאב: "אני רואה פה כל כך הרבה
השגחה פרטית. מורה נקעה את הרגל, מכל המורות

יותר בתנועותיו ביומו הגדול".

"שמעתי עכשיו את הרב מרגלית", סיימה
המורה את דבריה, "וראיתי ממש את אמא שלו
עליה השלום מול העיניים. אלה העוצמות שלה, זו
החד-משמעיות שלה, זו צורת הטיפול והחשיבה
של האם. דעו לכם, האחריות שהרב מרגלית מדבר
עליה, מוכיחה את עצמה".

"אני לא נשארתי איתכן ללילה", פנתה אל
הבנות, "כיוון שהבן שלי, זה שהרופאים לא צפו
לו תוחלת חיים ארוכה או יכולת תפקוד טובה,
חוגג מחר את בר המצווה של בנו הבכור. ראו כמה
רחוק אפשר להגיע כאשר בוטחים בה, לוקחים
אחריות ומחפשים מה אפשר לעשות בכל מצב
בצורה מועילה". התרגשתי מאוד לשמוע את
הדברים. הכרתי ופגשתי אנשים רבים שאמא היתה
שליחה להחזיר אותם לתפקוד, אבל בכל פעם אני
מתרגש מחדש לשמוע את הסיפורים הללו על
האם המיוחדת שהיתה לי, ולהיווכח כמה רחוק
יכולים להגיע אלו שלא מוותרים לעצמם ובוחרים
להתמודד.

עזבתי את המקום ויצאתי לדרך הארוכה הביתה.
כמנהגי, לאחר ארוחת הערב עליתי לחדר העבודה,
להתעסק בטלפונים, בניירת ובעיקר לענות
למיילים ולמכתבים.

בשעה אחת ורבע בלילה קיבלתי מייל מחבר
טוב, הרב מוטי מנדל, אחד ממנהלי ארגון הידידות.
"היית היום במדבר יהודה. אחרי ההרצאה מורה
דיברה על אמא שלך. אני חבר טוב מאוד של הבן
שעושה בר מצווה מחר. מחפש אותך בדחיפות.
אם אתה מסוגל עדיין לדבר בשעה כזו, צלצל אלי
בבקשה".

צלצלתי, והרב מנדל סיפר לי את המשכו של
אותו סיפור. "האם המורה חזרה לירושלים, וסיפרה
לבן שלה שהיא פגשה אותי, הבן של גב' מרגלית
שבס"ד העמידה אותו על הרגליים. הבן שאל את
אמו: 'אמא, ראית את הרב מרגלית ולא הזמנת
אותו לבר המצווה מחר? הרי את יודעת כמה זה
חשוב לילד שלנו!'. האם נבוכה. 'הוא בטח עסוק',
אמרה לו. 'אני מוכן לשלם לו מונית או מסוק מכל
מקום בארץ כדי שיגיע לבר המצווה', אמר, ומיד
לאחר מכן יצא למסע חיפוש בעקבותי. הוא שמע
ממישהו שאתה מרצה מדי פעם בהידידות, ומאחר
שאנו ידידים טובים מאוד, התקשר אלי באישון
לילה וביקש את עזרתי להשיג אותך בדחיפות.
דחוף לו מאוד לדבר איתך כבר הערב. אתה מוכן
שנעשה עכשיו שיחת וועידה? אתה עדיין מסוגל
לדבר בשעה זו?", שאל. השעה הייתה קרוב
לשתיים בלילה, אבל הסכמתי, והרב מנדל העלה
על הקו את הבן של אותה מורה, שלצורך הסיפור
נקרא לו ראובן.

ראובן סיפר לי על מסע חיים לא פשוט שעבר.
הוא התחתן בגיל עשרים ושלוש, מה שנחשב
בחסידות שלהם לגיל מאוחר. הבחורה הייתה
אמריקאית, ולבקשת הוריה היגר לארצות הברית,
לגור לידם. עברו שנים והזוג לא זכה לילדים. הם
ביקרו אצל טובי הרופאים בעולם, אך לא זכו לפרי
בטן. רק לאחר שנים ארוכות, כשחבריו לישיבה
כבר ערכו בר-מצוות לילדיהם, זכו השניים לחבוק
ילד, בן יחיד שנותר כזה עד היום. הילד, שחוגג
מחר בר מצווה, בריא, יפה ומוכשר בכל מידה מלבד

לא חגיגה קולינרית: על מהות הסימנים בראש השנה

שאלתם את עצמכם פעם מהי מהות הסימנים שאנחנו אוכלים בראש השנה? קבלו הסבר מפורט ומעמיק על כל סימן ביהדות, שיזכיר לכם שראש השנה הוא הרבה מעבר לרק אוכל טוב

רימון - הרימון במהותו הוא עסיסי, אדום, מתוק ויפה. בכך, הוא מסמל את זכויותינו. כשם שבשעה שמסירים ממנו את הקליפה, מתגלים גרגרים יפים, כמו כוכבים - כך עם ישראל, גם אם הם נופלים, זו רק קליפה, אם רק מקלפים את הקליפה - מתגלה אוצר של זכויות. בנוסף, לרימון יש כתר, ולכל יהודי יש כתר על הראש. וגם: אומרים שבכל רימון יש תרי"ג גרגרים בדיוק, כנגד תרי"ג מצוות.

תפוח בדבש - לתפוח סגולות רבות. "כתפוח בעצי היער" - מה תפוח זה פריו קודם לעליו, כך ישראל הקדימו נעשה לנשמע". בנוסף, תפוח - מלשון תופח - שיתפח לנו ה' שמחות, יתפח את כל ההשתדלויות, יתפח לנו את הפלוס בבנק וכו'. כמו כן, התפוח מתוק מטבעו, כמו שיש בחיים רגעים מתוקים - שמחות גדולות, שמחות קטנות, זוגיות מאושרת, לידה של תינוק, הצלחה בעבודה ועוד. אולם הדבש מגיע אלינו מן הדבורה, שעוקצת וכלל אינה נעימה - כי גם בחיים יש רגעים של עוקץ, פיטורין חס ושלום, זוגיות עם קצת בעיות ועוד כל מיני משברים ואתגרים מכאיבים. ובכל זאת, הדבש שמגיע מן העוקץ מתוק יותר מהתפוח. נבקש שהתפוח יביא מתיקות, ושהעוקץ בחיים יביא מתיקות גדולה עוד יותר. שנלמד להוציא מהניסיונות את הטוב שבהם.

ראש של כבש - שנהיה לראש ולא לזנב. אין הכוונה רק לשררה ולגדלות, אלא "ראש" - נוטריקון - "לעשות רצון אבינו שבשמים". בנוסף, זה גם זכר לעקדת יצחק, ומעורר עלינו רחמים משמיים.

דגים - בגלל שלדגים אין גבינים (גבות), ועיניהם פקוחות - אוכלים אותם, כדי שנוזכה לעינא פקוחא מה' (השגחה פורטית). בנוסף, הדגים פרים ורבים, וזו סגולה לפריה ורבייה. כמו כן, הדגים מכוסים ולא שולטת בהם עין הרע, וזו סגולה עבורנו לשמירה מעין הרע.

מה שהוא רוצה שייטם (ייתמו שנות עקרותנו, שנות הרווקות ועוד). יש להדגיש במיוחד לגבי סימן זה, ולגבי כל סימן אחר, לא להתכוון חלילה על אף אדם ("ייתמו אויבינו ושונאינו", ולהתכוון על השכן או חמותך - זה אסור), כיוון שאסור לקלל שום יהודי, וזה יכול לגרום קטרוג עליך שאתה לא בשלום עם מישהו, והרי אין כלי מחזיק ברכה אלא השלום. ייתמו חטאים ולא חוטאים.

רוביה - גרעיני שעועית ירוקה ללא התרמיל - שירבו זכויותינו, וגם שירבו נכסינו וחברינו. הרוביה נקראת גם לוביה, "שתלבנו", ואפשר בסימן זה לבקש כל מה שקשור ללב - לב טוב, לב אוהב, לב בריא - שנעשה מכל הלב, ונוזכה למצווה הגדולה של קירוב לבבות.

כרתי - לוף, כרישה - שיכרתו אויבינו ואויביהם של כל ישראל.

סלקא - סלק - שיסתלקו אויבינו.

קרא או קרע - דלעת. קרא (ב-א'), "שיקראו לפניך זכויותינו". זה הזמן כן לספר לה' כמה דברים טובים שעשית במשך השנה. קרע (ב-ע'), "תקרע רוע גזר דיננו". גם **דלעת** היא על שם "דלו עיני למרום". כמו כן, רוביה, כרתי, סלקא ודלעת גדלים מהר יותר משאר ירקות, וגובהן למעלה משאר ירקות, ולכן צריך לבקש שיגביה מזלנו וירוממנו.

הגעתם לערב ראש השנה. שולחן החג עמוס לעייפה במאכלים מיוחדים ובסימנים שטרחתם להכין לכבוד החג. גם במקרה כבר קשה למצוא מקום לכל האוכל שאפיתם, טיגנתם ועמלתם על הכנתו. לפעמים בתוך כל העומס, שוכחים את העיקר. שוכחים לעצור ולהתכוון.

צריך לזכור שראש השנה הוא לא זמן לתצוגה קולינרית נחמדה להנאתנו. בראש השנה אנחנו נידונים, וכל השנה הבאה נקבעת עבור כל אחד ואחד מאיתנו. בדיוק לשם כך קבעו חכמי ישראל סימנים, שמסוגלים לעורר עלינו רחמי שמיים ולקבל את השנה הכי מתוקה שאפשר. אז מהי המהות של כל סימן?

מה לא לאכול בראש השנה? - יש הנוהגים שלא לאכול אגוזים בראש השנה, כיוון ש"אגוז" בגימטרייה הוא "חט(א)". כמו כן, נוהגים שלא לאכול חרף, חמוץ, ופרי שעדיין לא הבשיל כל צרכו.

לאפות חלות - יש נוהגים להכין חלות עגולות, כסימן לאריכות ימים, כי דרך העיגול שאין לו קץ וסוף.

תמר - סימן למתיקות, "ייתמו אויבינו ושונאינו וכל מבקשי רעתנו" - כל אחד יוסיף בלבו

רגע למחשבה

הידיעה בדבר שהוא רע - חצי התשובה. (רבי מנחם המאירי)

כשאדם עובר עבירה, ונאנח עליה - הולכת האנחה ונדבקת בקדושה, ומביאתו לידי תשובה. (רבי נחמן מברסלב)

הידברות שלום, במה נוכל לעזור?

- מזכירות הידברות 03-6166614
- יעוץ למתחזקים בתחילת הדרך 03-6106061
- יועצים לשלום בית 073-2224310
- יעוץ לנשים בנושא טהרת המשפחה 02-6304522
- הזמנת חוגי בית / הפרשת חלה (בחינם) 073-2224290
- תמיכה וסיוע לנשים בהריון 052-9551591
- דיווח וסיוע במקרי התבוללות 052-9551591
- הזמנת הרב בצרי לערב בביתכם (בחינם) 073-2224240
- סדנאות בית הידברות 073-2224300/371
- הידברות שופש (מכירות) 073-2224250
- מנוי להפצת עלון השבת 073-2224388
- נפשי בשאלתי 073-3333331
- מיזם צופיה 073-3333333

לקבלת 2 הלכות ביום, בווטסאפ או במייל hidabroot.org.vp4.me/2halachot

חידה

בית ספר יחסי

בבחינה של שלוש ערים, התברר שהיחס בין מספר בתי הספר בעיר א' ובעיר ב' עומד על 7:3 לטובת עיר א'. היחס בין בתי הספר בעיר ב' ובעיר ג' הוא 3:2, לטובת עיר ב'. בכל שלוש הערים יחד ישנם 600 בתי ספר. כמה בתי ספר יש בכל אחת מן הערים?

פתרון החידה מפרשת נצבים-וילך:

3 צלצולים. אם השעה 59- הדקות המדוברות החלו בשעה 12 וחציית הדקה, והסתיימו חצי דקה לפני השעה 2, הרי שהשעון צלצל באותו הזמן פעם אחת בשעה 12:30, פעם אחת בשעה 1:00 ופעם אחת בשעה 1:30.

מהפכה בעולם הדיגיטל למתחזקות!

הידברות אתכן בלימוד 20 דק' ביום. **חברותא בוואטסאפ** ו**ידאו עם הרבנית**, את ו-2 מחברותייך

מיועד למתחזקות ולמסורתיות שיש ברשותן וואטסאפ

אם גם אתן רוצות להתחזק, שלחו הודעת ווטסאפ למס' 052-9551569 עם הפרטים הבאים: שם, מיל, שעות שנתות לכן ונשאים שמתעניינים אתכן. ואנו נתאים לכן רבנית שתציור אתכן קשר לני בקשתכן א' חייגו 073-3333308

הילה אריאל: "התזונה הטבעית חיזקה את מערכת החיסון"

הילה אריאל מספרת בגילוי לב על תקופת מחלתו של בנה, על ההתמודדות ועל התזונה הטבעית

שאבא שלו צריך להביא אותו לבית הכנסת עם כיסא, להרים אותו וכו', זה היה לו קשה מאוד. גם החולשה הפיזית, כל התרופות שנתנו לו נגד תופעות לוואי לא עזרו. מצד שני, אני מבינה שזה מעיד על חוסן של הגוף שדוחה את זה."

איפה נכנסת פה התזונה בכל התהליך?

הילה מסבירה: "התזונה הטבעית נכנסה קודם כל, לפני הכימותרפיה. הכל היה בהשגחה פרטית מדוקדקת, רק היום אני רואה את זה. כשהתזונה בריאה, הגוף נקי, לא רק מערכת החיסון מתחזקת, גם הכימותרפיה עובדת טוב יותר ופוגעת בגידול. גם תופעות הלוואי לטווח הארוך פוחתות מאוד עד נעלמות, בתנאי שמתחילים את התזונה הבריאה כחודשיים לפני הכימותרפיה.

"לנו היו בדיוק חודשיים של תזונה טבעית עד שדובי התחיל את הכימותרפיה. דווקא החודשיים האלה, הם אלה שהצילו אותו מכל כך הרבה סבל. בחודשים האחרונים, קראתי מחקרים על הנושא הזה, שכאשר אדם מציף את הגוף שלו בפירות וירקות ובנוגדי החמצון שיש בהם, הוא מחזק את מערכת החיסון בצורה שהיא יכולה להתמודד ולחסל גידולים ביתר קלות."

"אבל זו לא רק תזונה", מוסיפה הילה, "זה גם אורח חיים בריא על כל המובנים. למשל, עוד דבר שעשינו, זה העפנו את כל הכימיקלים מהבית. כי הם נספגים בעור, אנחנו נושמים אותם והם מסרטנים. זה אומר אבקת כביסה, סבון רחצה, סבון כלים, מבשמי איור, כל הדברים הללו עשויים מכימיקלים רעילים לגוף שלנו שיוצרים עומס על מערכת החיסון."

אז מה התחליפים?

"לגבי סבון כלים, יש סבון ידידותי לסביבה, אני קוראת לו 'ידידותי לבני אדם', כי זה לא מכיל חומרים רעילים. גם סבון רחצה שמבוסס על שמנים טבעיים, כמו שמן זית, למשל, הוא מעולה. את הרצפה אנחנו שוטפים במים מהולים עם קצת שמן טבעי עם ריח טוב."

כל הדברים הטבעיים האלה יקרים מאוד.

"הם באמת יקרים, אבל החיים שלנו יקרים עוד יותר. אדם לא יכול לדעת אם הוא נמצא בקבוצת סיכון כזאת, שמערכת החיסון שלו לא מנקה רעלים בצורה טובה, ולכן כל אחד צריך לשמור על עצמו ולהכניס כמה שפחות רעלים לגוף שלו.

"אחרי שראיתי כמה סבל עוברים אנשים ובעיקר ילדים חולים, החלטתי להרים את הכפפה וללמד אמהות איך להנחיל בבית אורח חיים בריא ותזונה בריאה. אני מאמינה שאפשר למנוע מראש מחלות, ועדיף שכך. הרצון שלי הוא שיגדלו פה משפחות בריאות וילדים בריאים, ושאף אחד לא יגיע למצב שבו אנחנו היינו."

מחקרים על המחלה. היה ידוע לנו שמבחינה חוקית אין לנו אפשרות לתת לילד רק טיפול טבעי. חלק מההתמודדות האישית שלי היתה להשלים עם זה שהוא יקבל טיפול כימותרפי, כי מאוד לא רציתי את זה. אבל זו היתה הבנה שאנחנו לא מנהלים את החיים שלנו, ויש מישהו למעלה שמחליט מה יהיה.

"עוד לפני שדובי חלה, עסקתי בלימוד ואימון חיובית לנשים. אני מודה לה' שהקדים רפואה למכה ושנתן לנו את הכלים האלה, שהיינו שרויים בהם. זה נתן לנו את הבסיס לעבודת ה' בימים האלה. למשל, לשבת מול רופאה אונקולוגית, עם מבט חמור סב ודפי תוצאות של בדיקות כשהיא מנסה לטלטל אותנו כדי שנבין כמה המצב מסוכן וזה לא משחק. ואנחנו יושבים שם וצריכים להגיד לעצמנו ולבן שלנו, שהסטטיסטיקה לא מעניינת אותנו, יש לנו ילד בריא וזהו. עשינו 'לחיים' על זה ממש כבר בהתחלה. להודות על הניסים עוד לפני שהם קרו, יש לזה מקורות בספרים. יש עניין לערוך סעודת הודיה לפני הישועה, אז תרמנו לבית הכנסת שיעשו קידוש בשבת לזכותו, עשינו לחיים והשתדלנו בבית לרקוד ולשמוח. את האבחנה המדויקת קיבלנו בחודש אדר, והרגשתי בכך סימן משמים שנמשיך לשמור על השמחה שלנו."

אנשים בוגרים יודעים לעשות עבודה עם עצמם. אבל איך הילד קיבל את הידיעה על המחלה?

"דובי קיבל את הבשורה בצורה קשה מאוד. במיוחד לאחר הטיפול הכימותרפי, שגרם לו להרגיש נורא. בתוך כמה שעות דובי הפך מילד בריא ומלא אנרגיה - לסמרטוט וחלש כל כך, שלא התעניין בכלום.

"זה לא היה פשוט, לא לנו ולא לו. בתחילת הטיפולים היה לו קשה לדרוך על הרגליים, ולכן הוא נעזר בכיסא גלגלים לתקופה קצרה. ילד בן 14.5 ששמים עליו פתאום תווית של נכה,

הבן הבכור שלי, דובי, בן 17 וחצי כיום, חלה בסרטן בגיל 14", מספרת הילה אריאל, המסייעת למשפחות במעבר לאורח חיים בריא ותזונה בריאה. "הוא בדיוק התחיל ישיבה קטנה, עם מסלול בטוח, מוכר וידוע מאש, לכאורה. פתאום החיים שלנו נעצרו. עוד לפני שידענו מה זה, ידענו שהדבר הראשון שאנחנו צריכים לטפל בו הוא נושא התזונה."

למה זה היה לכם ברור כל כך? "האמת ישיב לי קצת 'נגיעה' לנושא הזה. בתור ילדה סבלתי נוראות מאסטמה ואלרגיות שונות ולקחתי המון תרופות וסטרואידים. בערך בגיל 16 החלטתי שאני רוצה להפסיק לקחת תרופות וללכת לטיפול טבעי. הלכתי יחד עם ההורים שלי למטפל טבעי כלשהוא, שנתן לי טיפול מסוים, וב"ה האסטמה והאלרגיות נעלמו לחלוטין, עד היום.

"אני זוכרת לטובה את המפגש הזה, שלמעשה נטע בי את ההבנה שאנחנו יכולים לעשות דברים גדולים מאוד על ידי דיוק של התזונה שלנו. במשך השנים לא עשיתי עם זה שום דבר. תמיד ידעתי שאני רוצה לעשות שינוי באורח החיים, אבל הרגשתי שזה 'גדול' עלי. "כשהבן שלי חלה, כל התובנות האלו פתאום נפלו למקום הנכון והגענו לתובנה שסטופ, אנחנו עכשיו עושים חושים כדי לעשות שינוי. בהשגחה פרטית, הילד עצמו דבר עם חבר שלו שגם הוא עבר איזה עניין בריאותי, וכל המשפחה שלו עשתה שינוי בתזונה. הקב"ה כאילו הכין לנו את הקרקע. הוא הגיע אלי מיוזמתו ואמר לי 'אמא, תגידי לי מה אני צריך לאכול', זה קרה בעקבות השיחה עם החבר שלו. אמרתי לו מה שידעתי, אבל לא היה לי מספיק ידע בשביל לתת לו ממש תפריט מדויק. מה שידעתי שנכון לעשות זה קודם כל להעניף את ה'זבל', שזה חטיפים, נישנושים, בורקס, פיצה וכדו'.

"ככה התחלנו, עם ידע מצומצם מאוד. קבעתי פגישה עם מישהי שהכרתי, שנתנה לי תפריט בסיסי. במקביל, התחלתי פשוט לחקור, אספתי ספרים, חרשתי אתרים מדעיים, כדי לקרוא

הוא הגיע אלי מיוזמתו ואמר לי 'אמא, תגידי לי מה אני צריך לאכול', זה קרה בעקבות השיחה עם החבר שלו

מבין הממליצים גם לשכת עוה"ד מחוז י-ם וגם לשכת הטוענים הרבנים בישראל

מרכז בורות 'שלום ואמת' בנושאות הרה"ג זמיר כהן, עם סדרי דין מוקפדים ומקצועיים וזוות דינים שנבחר בקפידה עפ"י ניסיון מובה, זמין עבורכם, **לפתרון כל סכסוך במהירות האפשרית בע"ה**, ובלבד שישנה הסכמה להתדיין בין שני הצדדים!

ירושלם ועזבונו סכסוכי שכנים פירוק שותפויות נדיקין ועוד

בואו נעשה את זה נכון

מרכז בורות **שלום ואמת** דיני מסונות-פתרון סכסוכים מומיני עפ"י דיני התורה

צרו קשר: 073-3333325
או שלחו מייל: mamonot@htv.co.il

"לדעת שבזכותנו משפחות חיות בשלום - זו התמורה הגדולה ביותר"

הרב אליהו נקש החל לעסוק בהשכנת שלום בית כמעט בטעות, אך כאשר הוא פוגש באקראי זוגות שהודות לפעילותו שב השלום לשכון ביניהם - הוא חש שהוא מקבל את התמורה הגדולה ביותר עבורו

לאחר מכן הגעתי לארגון הידברות ונטלתי חלק במערך היועצים. וכיום אני זוכה לעמוד בראש מחלקה שמחוללת ותמשיך בע"ה לחולל מהפכה בכל הנוגע לאחדות ושלום בבתי עם ישראל".

כיצד אתה נותן מענה לזוגות אשר פונים אליך?
 "אל המוקד הטלפוני של מחלקת שלום בית מגיעות פניות מכל רחבי הארץ, ואנו עוסקים במתן מענה מקיף ומקצועי באופן שיענה על הציפיות של האדם אשר עומד מעבר לקו", אומר לנו הרב נקש, בהפסקה שבין פגישת ייעוץ אחת לחברתה. "עם קבלת הפנייה הראשונית, צוות היועצים במחלקה בודק את מקור הבעיה ומחליט איזה מענה מקצועי נדרש. ולפי הממצאים מפנים את הפונים לאחד מהיועצים המוסמכים מטעם המחלקה אשר מתאים עבורם ולסוג הבעיה עמה הם מתמודדים".

לשאלתנו, מה יש לבדוק בפנייה המגיעה, מתחייך הרב נקש ואומר: "ברוב המקרים הפונים אינם מודעים לשורש הבעיה שהביאה אותם לפנות אלינו. הם מבינים שיש בעיה שצריכה פתרון, אך אינם מבינים מהו שורש הבעיה, ובדיוק בשביל זה יש לנו המענה הראשוני, שכולל יועצים מקצועיים ומנוסים במיוחד, אשר בוחנים את הפנייה היטב, שואלים את השאלות המתאימות ולאחר מכן מפנים את בני הזוג למומחה שיוכל לסייע להם, בעז"ה".

"גם לשאלת המיקום יש משמעות", מציין הרב נקש, "היועצים שלנו פרוסים כמעט בכל רחבי הארץ, ולכן אנו מודאים כי לזוג הפונה אלינו לא תהיה בעיה להגיע לפגישה פרונטלית מול היועץ". לאחר ההפניה, מגיעים בני הזוג אל היועץ לטיפול פרטני, רגשי או אחר, כאשר יועץ מטעם מחלקת שלום בית ממשיך ללוותם לכל אורך הדרך.

"אנו בודקים אם הם אכן הגיעו אל היועץ, ואם כן - האם הם רואים שינוי, ואם צצה בעיה בדרך, אנו מטפלים בה במלוא המהירות, כי בשלום בית - הזמן הוא פקטור משמעותי להצלחת הטיפול".

לסיום, יש לך טיפ לחיי נישואים טובים שאתה רוצה לשתף בו את הקוראים?
 "כדי להגיע לזוגיות טובה - צריך להשקיע. אם בני זוג מעוניינים שתשרור ביניהם אהבה ואחוה, עליהם לעבוד על כך. חשוב להבין שזוגיות דומה לשאר הדברים בעולם, הזקוקים לכוח מניע. בדיוק כשם שמכשירי החשמל שבביתנו זקוקים להטענה מפעם לפעם, כך עלינו לדעת כי חיי נישואים טובים דורשים תחזוקה. ובלעדיה, הקשר בין בני הזוג יהיה חסר. אמנם תחזוקת הזוגיות מצריכה מאיתנו השקעה, אבל השקעה זו - היא שתוביל אותנו אל האושר אליו אנו מייחלים".

הרב אליהו נקש הוא מנהל מחלקת שלום בית. ליצירת קשר: 073-2221310 או Eliyahun@htv.co.il

"בשל כך, יחדיו הגענו למסקנה כי במצב הדברים הזה, גם אם יביא לביתו אישה אחרת, הבעיה לא תיפתר ואף ייתכן שתחריף, בשל העובדה שרעייתו הנוכחית הינה אישה נוחה וטובת לב. לאחר התלבטות ממושכת הוא הגיע אלינו יום אחד והודיע: 'החלטתי להישאר'. ההתרגשות הייתה גדולה, גם מצדנו וגם מצדו. 'כאשר הזמנו אותם לאחר תקופה של ליווי לארוחת ערב בביתנו, הם נענו בשמחה והגיעו עם התינוקת שנולדה להם בינתיים. מילים כמעט ולא נאמרו במפגש המרגש ההוא, החיכים ההדדיים בין בני הזוג והקשר המיוחד שנרקם ביניהם היוו סיומת נפלאה לתקופה ארוכה של עבודה, כמעט, סביב השעון. יצאנו מהארוחה הזו בסיפוק עצום כשאנו יודעים כי מנענו בסיעתא דשמיא עוד דמעת מזבח, על בית יהודי שהיה עלול להתרסק.

ארגז כלים

הסטטיסטיקות שמתפרסמות מלמדות כי כל זוג שלישי בישראל מתגרש בשלב מסוים בחייו. מצב מורכב זה הפך את מחלקת שלום בית בהידברות לאחת המחלקות החשובות ביותר בארגון. מי שמנהל את המחלקה הוא הרב אליהו נקש, אשר שימש כמוסר שיעורי תורה. "הפעם הראשונה שבה נפגשתי עם סוגיית שלום בית הייתה כאשר אחד ממשתתפי השיעור ניגש אלי כדי להיוועץ בי. משם והלאה, החלו להגיע אלי עוד ועוד מקרים, אם כי נמנעתי תחילה להשיב לשאלות, כי לא הייתה לי ההסמכה המתאימה. לאחר תקופה הבנתי כי עלי ללמוד את תורת ייעוץ הנישואין באופן מעמיק כדי שאוכל להעניק מענה לפניות הציבור", אומר הרב נקש.

"ואכן, למדתי ייעוץ נישואין ברמה גבוהה, ולאחר מכן השתלמתי בלימוד שיטות טיפול רגשי כדוגמת CBT NLP ועוד, שהרחיבו משמעותית את ארגז הכלים שהיה בידי. וכל זאת תוך התייעצות עם גדולי המומחים בתחום. תקופה

מתבונן מהצד זו יכולה הייתה להיראות ארוחת ערב סטנדרטית, במהלכה הרב נקש ורעייתו מארחים זוג צעיר עם תינוקת רכה. רק אדם עם חיישנים רגישים יכול היה לחוש מה מסתתר מאחורי המפגש.

"היה זה זוג צעיר שתכננו להתגרש זמן קצר קודם לכן", מספר הרב נקש. "כל מי שליווה אותם לא האמין כי יש תקווה להותיר אותם יחד. השוני בין בני הזוג היה גדול. מהצד האחד, הבעל, שנקרא לו כאן משה, הוא אדם מוחצן ודעתן, ואולם אשתו, שנכנה אותה חנה, היא בעלת סגנון שונה: שקטה ונחבאת אל הכלים. במקרים אחרים זו לא הייתה אמורה להוות בעיה. להיפך, זו הייתה יכולה להיות נקודת חיבור מושלמת בין שני הפכים.

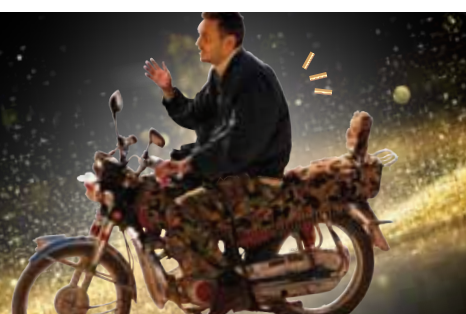
"אבל כאן נכנסה משפחתו של הבעל לתמונה. אמו של הבעל הובילה את הטון במשפחה ביד רמה, וכל בני הבית סרו למרותה. בשל היותה של חנה שונה משאר בני המשפחה המוחצנים, במשפחתו של

משה ההרגשה הייתה כי היא פוגעת בלכידות המשפחתית, והסלידה ממנה הייתה גדולה. אלינו הוא הגיע רק כדי שיוכל להרגיש כי עשה הכל כדי למנוע את פירוק הבית. מטרתו, אותה לא הסתיר מפנינו, הייתה לסיים את התהליך במשרדי הרבנות. אנחנו מצדנו עשינו, כמובן, הכל כדי שהבית הזה לא יתפרק. הן עבור בני הזוג ומשפחותיהם, וכמובן, למען שמו יתברך, כפי שחז"ל אומרים: 'כל המגרש את אשתו הראשונה אפילו המזבח - כלומר השמים - מוזיל עליהם דמעות'.

"זמן קצר לאחר תחילת העבודה מולם, התרחש השינוי ובני הזוג גילו כי הם מצפים לילד, והבעל הבין כי להחלטה על פירוק הבית עשויות להיות השלכות ארוכות טווח. הבנה זו הובילה אותו לשנות כיוון ולנסות, והפעם באמת, לשפר את החיים הזוגיים. בשלב זה הצלחנו לחדור מבעד לפתח הדק שהקב"ה פתח בפנינו. חשפנו בפני משה את צפונות לבו. או אז התברר לו כי הוא 'טיפוס מרצה'. משמעות הדבר היא, כי אדם כזה מבקש לרצות כל העת את סביבתו, ודואג לכך שאף אחד לא יכעס עליו. וכשנאלץ לבחור בין רעייתו ה'בעייתית' (בעיני בני משפחתו, כמובן) לבין משפחתו הכוחנית - הוא בחר באפשרות הלא נכונה.

” ברוב המקרים הם מבינים שיש בעיה שצריכה פתרון, אך אינם מבינים מהו שורש הבעיה. בדיוק בשביל זה יש לנו המענה הראשוני **”**

סאל סאלת!!
 הה... עוד אחת נפלה בפח!!!

תחשבי פעמיים!!
 לפני שתאלצי להתמודד

חידוד בנועם

הרב ראובן זכאים

המדור בחסות

שאלה בנועם

שרון עושה את צעדיו הראשונים בעולם התשובה. עוד מנערותו לא הבין מדוע אסור להוסיף מים על מי המיחם שהודלק מלפני השבת, או להוסיף מים או דבר מאכל לסיר שכבר עומד על פלטה דולקת מלפני השבת. תוכלו להסביר לו בדרכי נועם היכן הוא טועה?

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

מכונת קפה איכותית!

תשובות יש לשלוח למייל:
alon@afikim-water.co.il
או לפקס: 02-5807576

תשובה לשאלה מפרשת כי תבוא:

מעיקר הדין אין איסור למלא מים בתבניות או בשקיות. הם הופכים מאליהם לקרח, ואין זה נחשב כ"בונה". הואיל והם קופאים מעצמם, נחשב הדבר כגרמא. ועוד, שאין זה בניין בר קיימא כלל, כי משעה שהוא מוציא אותם מהמקפיא, וחם השמש נגמם (חזון עובדיה שבת ד, ע"ג ר"ח, ובהערה כ"ג).

המיניבר המהודר **לשבת**

להזמנות:

***8510**

כשיש נועם 1, אין שאלות!

הפרופסור הסיני: "מעריץ את רבן יוחנן בן זכאי"

פרופסור שו-שיין ייסד את המכון הלאומי הסיני ללימודי יהדות, הוא מעריץ את רבן יוחנן בן זכאי, וכתב עשרות ספרים על יהדות סין

דרך אותה משפחה, אותה חזר לבקר בשבתות וחגים, החל הפרופסור ללמוד ערכים יהודיים מהם. "הייתי מבקר אצלם לא רק בסעודות שבת, אלא גם בחגים כמו ראש השנה, סוכות, פורים ופסח. הם ממש קיבלו אותי, ונפגשתי עם החברים שלהם. בצורה הזו למדתי מה יהודים חושבים, איך הם מתנהגים ואת אורח החיים שלהם, שאותו מכנים אצלנו 'הדרך היהודית' וגם 'החשיבה היהודית'".
כששב לסין, הוא גילה שישנה קהילה יהודית ששוכנת במחוז חנאן. תוך כדי מחקר על המקום, הוא החליט לפרסם ספר שתיאר את מאבקה של הקהילה לשמר את מורשתה וזהותה. מאז כתב הפרופסור עשרות ספרים על יהדות סין, יהדות ארה"ב, התרבות הישראלית, האנטישמיות והשוואה.

שו-שיין מספר כי רבים מהסינים מאמינים שהיהודים חכמים, עשירים, שפועלים באופן שונה מכל השאר. הוא בעצמו טוען כי מדובר בתפיסה מוגזמת, שכנראה נבעה מתוך ההכרה שהיהדות היא דת עתיקה בת אלפי שנים. "לסינים יש הערכה רבה לאנשים חכמים, והעובדה שבמאה הקודמת גדולי המדענים והיוצרים היו יהודים, רק חיזקה את התפיסה הזו", הוא מסביר.
לאחרונה הרצה הפרופסור על היהדות וישראל בכנס שהתקיים באזור הפיתוח ג'יאנג'ינג. ואף על פי שביטל את ביקורו בישראל, נראה שהוא יחזור לארץ הקודש.

שו-שיין (71) הוא פרופסור סיני שמעריץ את העם היהודי, והוא הראשון שתרגם ספרות יהודית לסינית וסינית לעברית. בשיחה שהעניק לתקשורת, סיפר הפרופסור שהוא מעריץ את רבן יוחנן בן זכאי.

"אני מעריץ את רבן יוחנן בן זכאי", אמר. "אני מעריץ את העובדה שהוא ביקש להציל את האנשים שלומדים בעצמם ומלמדים אחרים. בנוסף, אני מאמין שהיסטוריית הרדיפות חייבה את היהודים לחשוב באופן שונה כדי לשרוד גם בתנאים קשים. כך, אם אתה חי במדינה שבה אין מים, אתה ממציא שיטה להתפיל מים".
לאחרונה היה אמור הפרופסור לבקר בישראל בכנס China-Israel Innovation and Culture, אך תוכניותיו השתנו בשל מגפת הקורונה, והכנס נערך באזור הפיתוח ג'יאנג'ינג. את הכנס מובילה אוניברסיטת נאנג'ינג, בה ייסד פרופ' שו-שיין את המכון הלאומי הסיני ללימודי יהדות וארץ ישראל, מכון אותו הוא גם מנהל. את ישראל הוא הכיר לראשונה דרך משפחה יהודית משיקגו. "בשנות ה-80 החלה סין ברפורמות מתוך רצון להיפתח לעולם. ההבנה הייתה שאם רוצים לעשות עסקים, חייבים קודם כל ללמוד ולהכיר את המערב. לכן השלטון עודד היכרות עם ארה"ב, עם בריטניה וגם עם ישראל והיהדות. במסגרת האוניברסיטה שבה למדתי טסתי אז לארה"ב, ושם היה לי מזל להכיר משפחה יהודית משיקגו ולחיות איתה תקופה ארוכה", תיאר הפרופסור.

נצפה לאחרונה

השבוע, שרית מילר כותבת: אני מתגוררת עם משפחתי בעיירה סקוקי שבאילינוי, ארה"ב. מר שי סבי, שמדפיס בכל שבוע 200 עלונים בשיקגו, מעביר עלונים גם אלינו לחלוקה בעיירה ובבית הספר. גם אתם נתקלתם או הנחתם את עלוני הידברות במקום לא שגרתי? צלמו מזווית מעניינת, ושלחו אלינו למייל oneg.shabat@htv.co.il

הידברות

צילדים

הלכות
ברכות
א. ויג

מה נחשב לעץ

מתוך הספר "המברכים הצעירים", מאת ג.וינד

תעלומת המכתבים המסתוריים (י"ב)

אוראל
ונחמיה
רחלי דויד

בשבוע שעבר סיפרנו איך קיבל שמואל את המכתב של מיכאל ויבגני

שיבוא גם הוא, שמואל דיבר מהר ובשטף. "אנחנו לא נסכים שכך יעשו לנו, אתה שומע? מכתבי איומים שכאלה עלולים להפחיד את אמא ואורי..."

"תירגע", בקש נחמיה. "אני אדבר עם אוריאל ונבוא. זה באמת נשמע דחוף!"

"ופי", שמואל ניתק את השיחה, ונחמיה ניגש אל הדלת, כדי להודיע לאוריאל על השינוי בתוכנית. אבל כשדפק על הדלת

של משפחת יחיאל, אף אחד לא פתח. "אצטרך להשאיר לאוריאל פתק", נחמיה חשב.

הוא רץ שוב לביתו, נטל פתק לבן ושרבט עליו בחופזה - "לאוריאל! יש שינוי בתוכנית. בבקשה תבוא אלי כשתחזור הביתה ואספר לך במה מדובר. ידידך נחמיה". הוא הזדרז להצמיד

את הפתק על דלת בית השכנים, ושב לביתו.

אך כדרכם של פתקים, הפתק הזה לא נשאר על דלת הבית זמן רב... נחמיה שכח שעדיף לשים את הפתק במקום גבוה - ושולמית הקטנה של משפחת זיו, הגרה בדירה שליד משפחת יחיאל, הייתה זקוקה מאוד לדף כדי לצייר. היא ראתה את הפתק, תלשה אותו מהדלת והשאירה רק את הסלוטייפ למזכרת... וכך קרה כששהגיע אוריאל הביתה לאחר שקנה כמה מצרכים במכולת, לא זכה לראות את ההודעה מנחמיה כלל...

בשבוע הבא נספר לכם מה עשה אוריאל כשנחמיה לא הגיע.

למחרת בבוקר לא הגיע שמואל לכיתה. "מעניין, מדוע שמואל לא בא? לא זכור לי שהוא היה חולה אתמול", שח נחמיה לאוריאל.

"מותר לו לפתח מחלה גם בבוקר", השיב אוריאל במעט רוגז, כמו בכל פעם שהזכר שמו של שמואל.

"או שהיו לו עניינים חשובים אחרים", הרהר נחמיה, והחליט להרים טלפון לידידו החדש מיד כשגיע הביתה.

אולם שמואל הקדים אותו... "הלו! נחמיה!", קרא הילד בקול נרגש, אך גם מפוחד. "אני צריך עזרה ממך - דחוף... אולי תגיע אלי היום אחר הצהריים? או שאני אבוא אליך?"

"מה בווער כל כך?", שאל נחמיה בסקרנות, וזכר לפתע שקבע עם אוריאל. השניים אמורים להיפגש בביתו של אוריאל, לשחק מעט ואז לצאת לבית הכנסת השכונתי ואז לחזור על הנלמד בגמרא. "חויץ מזה, קבעתי כבר תוכנית להיום", הוסיף.

"אבל נחמיה - אין לי אף אחד אחר לשתף", התחנן שמואל מעבר לקו. "קיבלתי משהו... אני מפחד לספר זאת לאמא שלי... רק אתה יכול לעזור לי לפתור את התעלומה!".

"תעלומה?", נדדך נחמיה. "כבר פתרנו פעם תעלומה - זאת אומרת, אני ואוריאל..." "אז

אשליה אופטית

כלי השחמט "השחורים" ו"הלבנים" באותו צבע

מלצר באירוע נושא מגש גדול עם ממת אוכל למוזמנים. שואל אותו אחד האורחים: "תניד, זה לא כבד?". "לא", עונה המלצר, "זה שניצל..."

בידחות לילדים

מה פרח עושה אצל רופא השיניים? - טיפול שורש...

אתה - מבין בבטריות? - פלוס מינוס...

מוכר: במבעו! 2 בייגל'ס ב-20 ש"ח! לקוח: כמה עולה אחד? מוכר: 15 ש"ח. לקוח: טוב, אז תן לי את השני...

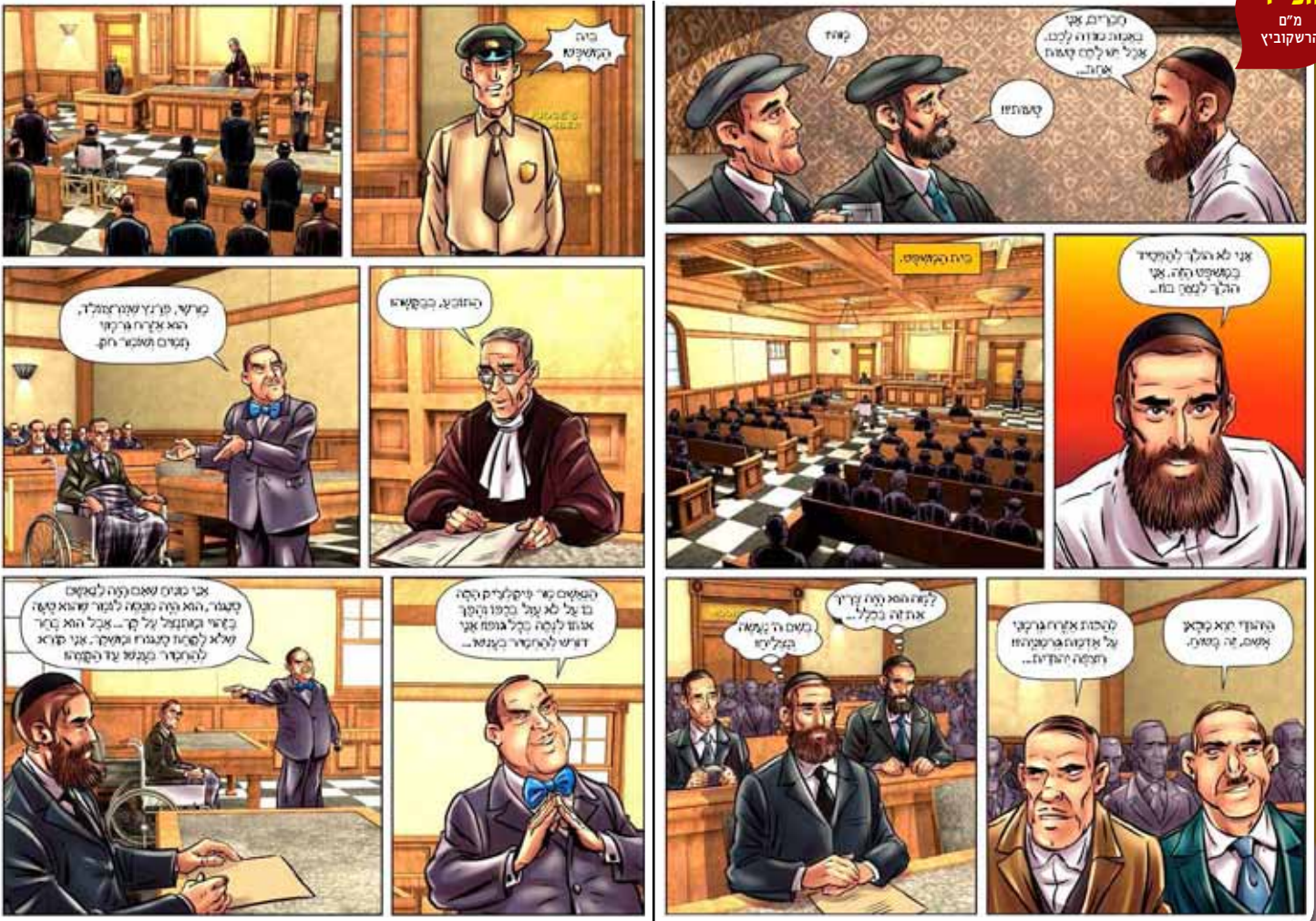
תודה לבמאל נחמני, להחילה שרם (10) ולדביר אבודרהם (13) מבית אל, ששלחו בידחות.

אשרי... המהדר במצווה

להזמנות | 073-222-1250 | shops.hidabroot.org

להידור מצוות חגי תשרי הבאים עלינו לטובה, מדוע תפסוקן שיה קולע ואפואוהו..."

באדיבות מגזין **קונטקסט** | לרכישת 190 הקומיקס "הצייד" בהדברות שופט, חייגו: 073-222-12-50 **המשך בשבוע הבא...**

רכש נסא - והתישב עליו אורח

האם להעיר לאורח על ישיבתו בכיסא שנרכש, או להניח לו לשבת?

למקומנו (או תלמיד חדש המצטרף לכתנתו), מטול עלינו לקיים בו הכנסת אורחים לבבית ולדאג לצרכיו. דבר זה נכלל במצוות התורה: "ונאֱהַבְתֶּם אֶת הַגֵּר" (דברים י"ט). כפי שכותב רבנו בחיי בספרו 'כד הקמח' (ערך גר): "דבר ידוע, כי כל אחד מישראל ההולך מעירו אל עיר אחרת יקרא גר... מלשון גגור הנפך מעקרו. ונצטוינו בו להאכילו ולהשקותו ולהסביר לו פנים. והסברת פנים חשובה לו מן הכל". וכעין זה כתב החנוך (מצנה תל"א): "ויש לנו ללמד מן המצוה היקרה הזאת (אהבת הגר), לרחם על האדם שהוא בעיר שאינה ארץ מולדתו ומקום משפחת אבותיו... כמו שאנו רואים שהתורה תזרינו לרחם על כל מי שצריך עזר". (וכן מבאר בספר המצוות הקצר מצנה ס"א, ע"ש).

למד מהדברים, שלרוכש המקום הזדמנה מצוה עצומה של "אהבת הגר" בעצומו של יום הדין הקדוש. לכן עדיף שישאיר את מקומו לאורח, והוא יתפלל במקום אחר (באופן שגם משם יצא ידי חובה). ולאחר התפלה יפנה למרא דאתרא ויבקש לשמע מפיו את עקרי הדברים בדרשתו. **לספום:** ראוי לותר לאורח ולהניח לו לישיב בכסא.

לקראת ראש השנה - ספר יהודי ירא ה' - רכשתי מקום בבית הכנסת תמורת דמים מרבים. בחרתי לעצמי מקום נח ביותר, ממנו אוכל לשמע היטב את קולות השופר, את השליח צבור, ואת דרשותיו הנפלאות של הרב. והנה, הגעתי לתפלת שחרית בבית הכנסת, ולפתע אני מגלה שהתישב במקומי אורח לא מכר, שלמיטב זכרוני זו הפעם הראשונה

שהוא מופיע בבית הכנסת שלנו. ראשית כל, דנתי אותו לכף זכות, וחסבתי בלבי, שמה האיש אינו יודע שיש כאן מקומות מכורים.

אך התעוררתי בספק - שאתנהג עכשיו? האם אפנה אליו בנימוס, ואבקש בעדינות שיעבר לישיב בספסלים המרחקים (והפחות נוחים, שהצבו בקצה בית הכנסת לצד האורחים), כי את המקום הזה רכשתי לעצמי; או שפא ראוי שאניח לו, ואלף לישיב בספסל המרחק, על אף שאני קצת כבד-שמיעה, ואשמע פחות חזק את קול השופר, ואת דרשת הרב קדם התקיעות

מן הסתם שכלל לא אשמע?... **תשובה:**

מצינו בכמה מקורות, שאורח זר שמגיע

באוירה משפחתית

מנוחה פוקס

או לוחשת ברוך: "הולכים לישון, נסיכה!". אל תתפלאי אם היא תחזור על דברך מילה במילה.

על פי רוב הילדים מחקים אותנו, הוריהם. נכון, הם מחקים לפעמים גם את חבריהם, אבל אנחנו, ההורים, הדמויות הדומיננטיות במשחק.

דרך הילדים תוכלו לראות איך אתם צועקים כשאתם רגוזים, איך אתם עונים בשלווה, אם אתם כאלו. איך אתם מחבקים לפני שהולכים לישון. איך אתם מעודדים ילד חולה להוציא לשון, כשאתם אצל הרופא. איך אתם צוחקים צחוק גדול כשמהשהו מצחיק אתכם, איך אתם נרדמים בישיבה כשמעייפים אתכם.

הביטו בילדיכם ותדעו מי אתם.

הסתכלו על ילדיכם ותבינו מאיפה הם למדו את מה שלמדו, מהיכן הם הביאו את הסלנג הזה, את צורת ההתבטאות, את הקולניות, או את השקט.

אינכם צריכים להתחפש כדי להבין. אתם יכולים רק להעניף מבט. לחדד אוזן. לצאת אל שדה - ביתכם. ייתכן שתלמדו ממה שתראו ותדעו איך לא להתנהג, ואולי דווקא תמצאו חן בעיני עצמכם. שווה את הניסיון. הרפתקה נעימה לכם!

צאו אל השדה, תופתעו ממה שתמצאו שם

ייתכן שתלמדו ממה שתראו ותדעו איך לא להתנהג,

ואולי דווקא תמצאו חן בעיני עצמכם

מאחורי גבו? איך אתם נוהגים ללכת? לאן פונות ידיכם? כבר לא תתפלאו כשתראו את הילד מולך את ידיו בדיוק באותה הצורה.

ראו איך הילד רוטן כשאחי מרגיז אותו: "די, תשתוק כבר, אין לי כוח אליך". חפשו, מי אמר פעם את המשפט הזה? אולי משפט דומה? אולי משפט שונה, אבל בעל אותה משמעות?

ראו איך הילד משחק עם חבריו במשחק "אבא ואמא". הוא אומר: "אני אבא, טוב. אני הולך לעבודה בשוק". הוא יאמר זאת, אם אתה, אביו, עובד בשוק. או שיאמר: "להתראות, אני זו. התלמידים מחכים לי!". את זאת, כנראה, יאמר, אם אביו הוא מורה בכיתה והתלמידים מחכים לו שם.

תוכלו ללמוד על מי אתם בכלל, כשהילדה מרדימה את בובתה בשקט ובשלווה, ואומרת לאחיה: "שקט, צאו מהחדר עכשיו. די, די, די",

זוכרים את המלך ההוא, שרצה לדעת מה מדברים עליו, מאחורי הגב, ופשוט התחפש ויצא אל העם?

גם אתם יכולים לגלות מה חושבים עליכם אלו שיקרים לכם - ילדיכם.

בניגוד לאותו מלך, אתם תוכלו לעשות זאת בלא להחליף את מלבושיכם, בלא לפשוט את בגדיכם הרגילים, בלא להתחפש איך?

פשוט להקשיב!

הקשיבו לילדיכם כשהם משחקים. הקשיבו לילדיכם כשהם מדברים עם חברים, עם אחיהם, עם בני דודים. והעיקר, יותר מלהקשיב, צפו והביטו בילדיכם כשהם מדברים ומשחקים.

תוכלו לגלות על עצמכם הכול.

ראו, למשל, באיזו צורה הילד בן ה-8 פוסע ברחוב. האם ידיו שלובות זו בזו לפניו? האם ידיו

חכמת נשים

הרבנית חגית שירה

מה יהיה מזג האוויר בראש השנה?

אם היית יודעת בשנה שעברה מה נכתב לנו, היית קורעת את השמים

בשכינה? אלא שתדעי שבשעת תפילתך (העמידה), ודאי שהשכינה עומדת לפניך, ואם את מרימה את עינייך מהסידור את מסתכלת ומזלזלת בשכינה, חלילה. לכן בתפילת העמידה הקפידו להביט בסידור או לעצום את עינייך. זכרי, הכוונה העיקרית בתפילה היא לזכור בכל רגע כי את עומדת לפני השכינה הקדושה (סידור "שירת חיי").

סגולה נוספת ועצומה להעלות את כל התפילות לרצון נמצאת בתפילת המוסף בראש השנה: בתוך תפילת העמידה יש "עלינו לשבח" ארוך... במילים "הוא אלוקינו אין עוד" כוונת חזק להישען רק על השם. בטלי את כל האלטרנטיבות. זרקי את כל האפשרויות. כוונת: אני מאמינה רק בהשם, ואין שום כוח אחר בעולם. סגולה זו תעלה לך את כל התפילות... אחותי, השנה, יותר מכל שנה, את מבינה את המשמעות של ראש השנה. אם היית יודעת בשנה שעברה מה נכתב לנו, היית קורעת את השמים וודאי מבטלת את הגזרה. שנה חדשה בפתח - זכרי, היא תלויה בך. בתפילתך!

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-222-1290

לכיסא הכבוד... וואו... את יכולה ברגעים האלה ממש ליצור לך שקים של תפילות ומצוות שימליצו עלייך בדיון!

תפילת העמידה

בתפילתך את עולה מדרגה לדרגה. תפילת העמידה היא שיאה של התפילה, והשער הנפתח בפניך בתפילה זו הוא השער העליון והגבוה ביותר, בשעה זו את עומדת לפני השכינה הקדושה - דמי בלבך כאילו את מלאך, כך כותב ה"חפץ חיים", וסלקי מלבך כל מחשבה זרה.

עמדי לכיוון ירושלים, בית המקדש וקודש הקודשים, ואם אין את יודעת את הכיוון - כווני את לבך לאביך שבשמיים. הביטי בסידור ואל תרימי את עינייך באמצע התפילה. כך כותב הזוהר: "וצריך לכסות ראשו כמי שעומד לפני המלך, וצריך לכסות עיניו כדי שלא יסתכל בשכינה...". מסביר הזוהר, וכי איך אפשר להסתכל

אם בראש השנה קריר, אומרים חז"ל - כל השנה יהיה קריר, ואם בראש השנה חם - כל השנה יהיה חם. למה הכוונה? הכוונה למזג האוויר בתפילה שלך! אם התפילה שלך בראש השנה היא חמה ומחלב - כל השנה התפילה שלך תהיה חמה. ואם חלילה תפילתך היא קרירה - כל השנה תפילתך עלולה להיות קרירה. לכן השתדלי להתפלל את תפילות ראש השנה בכוונה, כי הן התפילות הראשונות, והכל הולך אחרי הראש.

כל התפילות בראש השנה חשובות, אבל העיקר הוא תפילת העמידה! כל הפיזטים, הזמירות והקריאות - הם כדי לעורר ולפתוח לך את הלב לתפילת העמידה, שאותה את חייבת להשתדל להתפלל בכוונה. מובא בספר רסיסי לילה כי מי ששומע שופר וממליך את השם ועושה תשובה, ומתפלל תפילת העמידה בראש השנה בכוונה - זוכה ומעלה את כל התפילות והמצוות הפסולות שהתפלל ועשה כל השנה היישר

האוצר שחיכתן לו הגיע... פרי עטה של הרבנית האהובה חתה לוי!

היומן הייחודי שלא נראה כמותו, שזוהר בסדנא אישית, המחזיקת פניני תובנות לחיזוק הערך העצמי, בשיילוב אינספור טיפים במסע מופלא לחיים מאושרים.

מחיר מבצע מיוחד ברכישת שלושת המזורים! -

מחירו להמין, מבית היומנים לחדש בלבד והמלאי מוגבל!

היומן האהוב של הרבנית ימימה מזרחי חוזר, ובגדולי! כולל עולמות תוכן והרות שהרבנית ימימה מזרחי מביאה איתה לשיעורים שלה, והם הופכים את היומן ליצירה מיוחדת!

הסידור הייחודי שכולן המתינו לו בלעדי בהידברות!

הסידור החדש המלווה בביאורים, הלכות וסגולות, פרי עטה של האהבת הקהל הרבנית חגית שירה - מהרק את החיבור, מעצים את הכוונה ומסוגל לישועות!

להזמנות: 073-222-12-50 | shaps.hidabroot.org

היכנסו להידברות שופר לפרטים על הגרלות השבוע!

בריאות טובה

זוהרה שרביט

גרעיני דלעת

כשמדברים על 'דברים גדולים שבאים באריות קטנות' - כנראה מתכוונים לגרעיני דלעת. גרעיני דלעת, או גרעינים לבנים, הם אחד מ'מזונות העל'. גרעיני דלעת מכילים שפע של מינרלים ונוגדי חמצון, המפחיתים את הדלקתיות בגוף. נוגדי חמצון מגנים על תאי הגוף מפני נזקים הנגרמים בגלל רדיקלים חופשיים, וכך מונעים דלקת. הם גם חיוניים לבריאות הגוף - לחיזוק מערכת החיסון ולבריאות העור.

האבץ הוא מינרל שנמצא בריכוז גבוה במיוחד בגרעיני דלעת. הוא חשוב לבריאות העור, לחיזוק שורשי השיער והציפורניים, לריפוי פצעים וליצירת רקמות חיבור כמו הקולגן. כל תא בגוף צריך אבץ כדי להתקיים. העור הוא הרקמה הגדולה ביותר בגוף האדם, והוא זקוק לאספקה קבועה של אבץ כדי לשמור על תפקוד תקין. מחסור באבץ יכול לגרום למגוון רחב של תופעות שליליות בגוף. תכולת האבץ הגבוהה מחזקת את מערכת החיסון. השומן בגרעיני דלעת הוא בלתי רווי, שומן בריא ועשיר בחומצות שומן חיוניות - אומגה 3 - העוזרות לאיזון מערכות בגוף.

גרעיני דלעת מכילים גם חלבון מלא ואיכותי, זמין לגוף ביולוגית, ובעיקר חומצה אמינית חיונית - ליזין - החשובה להתפתחות, לגדילה טובה וגם לחיזוק הזיכרון.

הסיבים התזונתיים שברעיני דלעת הופכים אותם למועילים לעיכול תקין ואופטימלי. הם משפרים תפקוד תקין של דרכי השתן באנשים הסובלים מפעילות יתר של השלפוחית. לילדים (ולא רק) הסובלים מתולעי מעי - גרעיני דלעת הם פתרון טוב, שמטפל בבעיה ללא כימיקלים ותרופות מזיקות. גרעיני דלעת מכילים חומרים שמונעים היצמדות של התולעים לדופן המעי, מה שמקל על הוצאת התולעים מהגוף, במיוחד אצל אנשים שלוקחים תרופות פעם אחר פעם ולא מצליחים למגר את הבעיה.

הדרך הטובה ביותר שבה תוכלו לקבל מהגרעינים את היתרונות המרובים שלהם היא - על ידי אכילתם בצורתם הגולמית. בתהליך הקליה מתחמצנים השומנים שברעינים, נהרסים בחום והופכים לבעלי פוטנציאל הרסני לגוף. לכן ההמלצה לצרוך את הגרעינים כתוספת לסלטים, בשייק וכל דרך אחרת בצורה טבעית.

כדאי לקחת שתי כפות גרעיני דלעת על קיבה ריקה בכל יום. כדי לאפשר ניקוי של הקיבה והמעיים, אפשר לטחון או להשתמש בחמאת גרעיני דלעת טבעית. מה שחשוב בטיפול הוא התמדה.

להזמנת חוגי בית בהשתתפות הגב' זוהרה שרביט (ללא עלות), חייגי 073-2221290

פורום מומחיות

מגוון מומחיות

הבית אל מול החברה

האם החינוך שלנו יורד לטמיון כשהילדים יוצאים החוצה, מה עושים עם אנמיה ואיך מתמודדים עם חרדות מהקורונה?

* קטניות כמו שעועית יבשה, אפונה וחומס הן עשירות בברזל. יש לכלול אותן באופן קבוע בתפריט.

* שילוב מזון עשיר בוויטמין סי עם מזון עשיר בברזל מביטיח ספיגה טובה של ברזל.

* כמות הסיבים בתפריט לא תהיה מעל 30 גרם ליום. עודף סיבים מעכב ספיגת ברזל.

* שתיית קפה ותה מונעת את ספיגת הברזל. מומלץ לשתות תה וקפה צמחיים.

(ד"ר סיגל תמיר, ד"ר לתזונה ומדעי ההתנהגות)

•••

מה ניתן לעשות כדי להתמודד עם החרדה שהעלטה הקורונה?

כאשר החרדה נובעת ממקור חיצוני שמהווה איום אמיתי, לא ניתן לחסל אותה, כפי שניתן לעשות במצב של חרדה לא מציאותית. אולם יש מגוון של אמצעים להפחית את החרדה ולצמצם את ההפרעה שלה לתפקוד התקין ולשגרת היומיום.

שתפו אחרים בתחושות ובמחשבות. דברו עם אנשים אחרים, גם אלה בסביבתכם הקרובה וגם רחוקים יותר. שתפו אותם במה שאתם מרגישים ובמה שאתם חושבים, והקשיבו להם. שיתוף אחרים במועקות רגשיות עשוי להביא להקלה. דיבור על הפחדים הופך אותם לאנושיים ולנורמליים, ואילו הימנעות מדיבור עלולה להעצים את הפחדים והדאגות. השתדלו להימצא בחברה ולא להתבודד. סביבה תומכת ומבינה מעניקה לנו ביטחון ורוגע, שכן אנחנו מרגישים שאיננו לבד בהתמודדות מול הלחץ. הרגשת היחיד מעניקה לנו כוחות. עודדו גם אחרים לא להתבודד ולהסתגר. עם זאת, חשוב להיות מודעים לכך שכל אדם זקוק גם להימצא עם עצמו, גם בעתות של חרדה, וקבלו זאת בהבנה, גם כלפי עצמכם וגם כלפי אחרים.

השתדלו להיות עסוקים. בעיקר בדברים שמעניינים אתכם ומעסיקים את המחשבות שלכם, כמו קריאה, שיחות חברתיות, בילויים, הכנת אוכל, עבודות יד, ספורט ועוד. כתבו איך אתם מרגישים. כתיבה עשויה להקל על העומס הרגשי ולשחרר מעט ממנו. אפשר לתת ביטוי לתחושות גם באמצעי הבעה אחרים כמו ציורים או מוזיקה. בצעו תרגילי הרפיה כמו נשימות עמוקות או דמיון מודרך, שבו אתם מדמיינים מקומות ומצבים שמרגיעים אתכם. (אורלי סמירה, יועצת זוגית ופסיכותרפסטית CBT)

ילדינו מושקעים ושמורים, ב"ה. כשהם יוצאים לשכונה או למסגרת הלימודים, הם פוגשים, לצערנו, חברים לא הכי מחונכים, אף על פי שאנו מתגוררים בשכונה טובה. ניסינו לעקוב ולהלחם, אך בשלב מסוים הבנו כי אין אפשרות לסגור את הילד בבית כל הזמן או לשלוט על כל רגע שהוא מחוץ לבית. האם כל השקעתנו הולכת לריק? מה ניתן לעשות?

השפעת הסביבה קיימת בכל מקום, ואפילו במקומות ה"שמורים" ביותר. אין לנו שליטה על חינוך של מר פלוני או מתירנות של גב' אלמונית. כיוון שנוכחתם לדעת כי אין אפשרות בריאה לסגור את הילד בבית ללא יציאה כלל, כל שניתן לעשות הוא להשתדל לצמצם את הנזקים וזאת ע"י הגברת ההשפעה החיובית בתוך הבית, שהיא החשובה ביותר. ברגע שאנו מחדירים לילדים שלנו ערכים בצורה נכונה ובאווירה חיובית, והם רואים בהורים דוגמה

אישית למימוש הערכים, הם מפתחים חוסן מול הסביבה והחברה. ברגע שילדים מקבלים בבית חום, אהבה ומעטפת טובה, ב"ה, הם לא יחפשו תשומת לב שלילית בחוץ.

אולם הבנתנו לצורך במרחב האישי והחברתי לילד איננה משמעות של חופשיות ואיבוד שליטה. נדרשת מאיתנו הצבת תנאים ברורים שחשובים לנו בפני הילד,

כמו הגבלת זמן, תחום האזור שבו אנו מרשים לילד להיות וכן עניינים ספציפיים, תואמי גיל, שמבחינתנו הם קווים אדומים לשמירת הילד מפגעי הסביבה, עליהם נשוחח עם הילד בצורה ברורה ומובנת ונחזיר לו כערך, ולא כאיסור גרידא.

ומעל הכל תפילה, שלא ימצא פסול בזרענו עד עולם. (קרן אהרון, מאבחנת דיקטית, מרצה בחינוך מיוחד ובפסיכולוגיה התפתחותית)

•••

נודע לי שאני סובלת מאנמיה מזה תקופה, מה אוכל לשנות בתזונה על מנת לשנות את מצבי?

אנמיה פירושה חוסר דם בגוף. הסימפטומים הם בדרך כלל סחרחורת, עייפות, כאבי ראש קלים, עלייה בלחץ הדם ובדופק וחולשה. חוסר ספיגה מקסימלית של ברזל עלול להוות אף הוא סיבה נוספת לאנמיה. שינויים קלים בתזונה עשויים לפתור את הבעיה:

* כמות סידן גדולה בתפריט עלולה לעכב ספיגת ברזל. לכן יש להקפיד על הפרדה בין מוצרי עתירי סידן לבין מוצרים עתירי ברזל.

מקבלים את השנה החדשה
באהבה עם הידברות בשבת שובה,
השבת המרוממת במשך השנה כולה
כי שילוב של שבת ייחודית מתוך שמחה
מזכה בקבלת התשובה לאלתר בעז"ה

שובת שובה

במלון המפואר
המלך שלמה ירושלים

בהשתתפות משמח הלבבות
הרב שמעון פרץ

הרה"צ זמיר נהן

הרב שניר גואמה

הבטיחו מקומכם עמנו: 073-222-1-270

פרשת האזינו / ז-ח תשרי תשפ"א 25-26.9 - באישור משרד הבריאות

הידברות oale

4 יריד
המינים
של הידברות

כן כן, גם השנה אי"ה ממתינים לכם
בהידברות שופס ארבעת המינים
בהכשר המהודר!

נרתיק מתנה בכל רכישה
שירות ואחריות מלאים
(עד ערב החג)

אורזים לכם בקפידה את סט ארבעת המינים המהודרים,
ומובילים אותם עד לפתח ביתכם - בכל רחבי הארץ
- המשלוח בקירור לשמירת טריות מקסימלית!

השנה בע"ה
הידברות מגיעה
עד אליכם!

shops.hidabroot.org | 073-222-1250 | זריצין מקדימין

אל תחכו לעומס של הרגע האחרון, מהרו להזמין עוד היום!

סגולת
"כפי
תהיה"

שותפות של ישועות

בין מי שמצא את עצמו דוהר על הכביש לעבר הנגב לבין מי שביקשה לשנות את השם בתעודה, מהשם שקופץ על מסך המחשב עד המסעדה שאמורה הייתה לקרוס טוטאלית בזמן הקורונה • סיפורים גדולים על שותפים ענקיים • "אם תחזירנו למוטב – אני גוזר גזירה ואתה מבטלה"

מספרי הזכויות הכפילו והשלישו את עצמם ביחס לשנה רגילה, ואף יותר, וזה רק הולך וגובר גם בימים אלו. אנשים יותר בבית, אנשים יותר ברשת, יהודים מתעוררים, ובהידברות הולכים ונותנים בעז"ה עוד ועוד אפשרויות להתחזק, להתקרב, לשמוע שיעורי תורה, לסייע עד כמה שניתן ליהודים גם בפן הנפשי, בשלום הבית ובמה לא. לדאוג שעלוני השבת יופצו לכולם גם בגרסה להורדה, אפילו בלב מחלקת הקורונה הסגורה והמסוגרת, לחלץ בנות יהודיות ממקומות עוינים בשיטות מקוריות, לארגן שיעורי תורה בכל מקום ופלטפורמה אפשרית, גם בוואטסאפ.

יחד עם זיכוי הרבים הגדול שהלך וגדל, קיבלנו פתאום תגובות מהשותפים החדשים שלנו, אלו שהבינו את השווי של תיק ההשקעות שלהם, שבכל מקרה היה מניב להם תשואה גדולה, ולו על עצם הנתינה שלהם לכבוד הקדוש ברוך הוא, להחזיר אליו את הילדים והילדות שהתרחקו ושהוא אוהב כל כך.

הסיפורים שלהם יכולים למלא ספרים שלמים, כל אחד וסיפור חייו שנמלא יום יום ברגעים של השגחה פרטית וישועות. אבל הם שיתפו אותנו לפעמים בסיפורים מיוחדים, שגם הם חשבו שכדאי לשתף.

מתפללים יחדיו בדבקות, ברגע שהוא הגדול והמרטיט, בליל "כל נדרי", בשעה שכל עם ישראל מקבל על עצמו בשקט ובלב רועד את יום כיפור - הם העתירו תחינה על כל הבקשות של השותפים היקרים שנכנסו ליום הדין עם קבלה אדירה של תמיכה בזיכוי הרבים הגדול בעולם, מוכנים לשאת ב"רווחים" הרוחניים, במאות מיליוני הזכויות שייוצרו בשנה הזו.

כשהגיעה הקורונה, העולם כולו דמם. לרגע היה החשש, אולי גם בהידברות יתחילו דברים להאט את הקצב.

אבל אז, עם ישראל התעורר ואמר: אנחנו צריכים אתכם יותר.

נת תש"פ שהסתיימה, הייתה השנה של שותפי הידברות. לאף אחד לא היה מושג, כמובן, עד כמה נצטרך בשנה הזו את הסיעתא דשמיא המיוחדת השמורה לאלו שמחזיקים בידיהם את הזכויות הרבות של "זיכוי הרבים" באופן הכי גדול שאפשר.

אבל הם, השקיעו בדבר הכי רווחי בשנת הקורונה. הם היו אלו שבחרו להיות שותפים של ארגון הידברות, אנשים כמוני וכמוך, שביקשו להתחיל את השנה החדשה עם זכויות מיוחדות ונדירות של שותפות מלאה עם הרב זמיר כהן ורבני הידברות. לביתם גם הגיעה

תעודה חתומה המאשרת את ההסכם המקנה להם את הזכות לשותפות מלאה במיליוני שעות התורה, ולא מדובר רק בתעודה שאין מאחוריה הללו בפעילות הארגון, היא באמת זו שאפשרה, בין היתר, את יצירת זיכוי הרבים ללא הפסקה 365 ימים בשנה, 24 שעות ביממה. על התעודה הזו חותם מורנו הרב זמיר כהן העומד בראש הארגון, ועליה חותמים גם השותפים שלנו. זו שותפות לכל דבר.

עם התקדש היום הגדול והנורא, יום הכיפורים, רגע לפני שהכל נחתם, רגע לפני שקבעו בדיוק מה יהיה בקורונה הזו, עמדו הרב ותלמידיו,

שותף עם תובנות

כססער פתח את המסעדה שלו בצפון, הוא בסך הכל רצה לממש חלום ישן. אמרו לו שלא כדאי לפתוח עסק קולינרי, בטח לא בארץ. אבל לא ממש היה עם מי לדבר. על זה הוא חלם כל החיים, ואת זה הוא רצה לנסות. "גם אם אפול, עדיין אני רוצה לדעת שלא ויתרתי על החלום", הוא אמר.

ככל שחלף הזמן, הוא הבין שאמנם קהל מעריצים יש לו, אבל קצת חוסר תשומת לב בהתנהלות - ואדם יכול לעמוד מול בור של חובות, דרישות תשלום וויכוחים עם רשויות המס, שבהם ניסה להסביר שהכל נעשה בתום לב, והם מצדם גיחכו, כי תירוצים כאלה הם שומעים כל יום ויותר פעם אחת.

הלחץ השפיע גם על מה שיצא מהמטבח שלו. מנות התחילו לחזור, והוא גילה שהלקוחות גם צודקים. הוא שקע ושקע, והם התחילו לעזוב.

כמה חודשים הוא סחב כך, עד שהגיע חודש אלול. הוא נתקל בעלון של הידברות וקרא על השותפים. הרעיון נשמע לו תלוש. את בית הכנסת הוא בקושי פוקד, העסק שלו בכשרות המיינמלית ביותר וגם על זה הוא חשב לוותר, מה עכשיו הרעיון הזה של שותפות בזיכוי הרבים?

הוא החליט ללכת על זה. "שנה אחת", הוא אמר. גם ככה הוא היה נותן סכום כזה לצדקה. בקצה העסק שלו הוא תלה את התעודה המכובדת של השותפות עם הידברות. "במסעדה אני עדיין מחפש שותפים", הוא אמר בתחילת הדרך, "אבל אני כבר נכנסתי שותף לעסק גדול הרבה יותר, ותאמינו לי שזה מצחיק כמה שאני 'השקעת' ומה שקיבלתי". שותפות עם הקדוש ברוך הוא, הוא קרא לזה. "אני משתדל לעזור עבור הילדים שלו, והוא יעזור לי".

פתאום דברים החלו לזוז. הגיע משקיע שביקש להיכנס בשותפות והביא איתו ניסיון אדיר, שסייע כמעט בכל בור אליו נקלע העסק, כשהוא מצליח אפילו להגיע להבנות מעולות עם אנשי המס. המוטיבציה חזרה בבת אחת, והסועדים גם.

סער נזכר למה הוא בחר בעבודה הזו. בעיניו זה להתאמץ יום שלם - וליהנות מזה.

"אין לו מושג איך הוא הגיע לשם, אל החלון בקומה השנייה. רץ רצה להציץ אל החדר בו העביר חצי מחייו"

כשהגיעה הקורונה, הוא ראה את הכל סוגר עליו, ואז, השותף שלו דווקא ראה אור.

הוא העביר את העסק למשלווחים בלבד, אוכל מושקע עד הבית. הם הצליחו להפחית בעלויות המזון וגם לעבוד בלי מנוחה לרגע אחד בשביל כל אלו שבבית. לא הייתה להם מנוחה לרגע, כאילו מישהו שומר עליהם מלמעלה.

"עד שפגשתי אותו לא ידעתי עד כמה חשוב לקחת שותף טוב", הוא אמר לנו, אבל עד שפגשתי אתכם לא ידעתי עד כמה גם שווה להיות שותף טוב".

שינוי השם

שיחת הטלפון מעדן הייתה מוזרה. היא התקשרה לבקש שישנו את שם השותפות שלה לשמה של סבתה. "זו סבתה דינה שלי", היא כמעט בכחה, "היא עכשיו בבית החולים ויש לה קורונה".

מי שענתה לה לטלפון שמעה בקשב רב את הבקשה, ואחרי ששאלה את אחד הרבנים - השיבה שאין לכך כל בעיה, אלא שכדאי לזכור שהקדוש ברוך הוא שומע כל תפילה, ואולי לא טוב להסתכל על הדברים כאילו רק שינוי השם בתעודה הוא זה שכמו בקסם מיד ירפא את הסבתא.

היא הציעה כי מספר שיעורי תורה יוקדשו לרפואתה השלימה של סבתה, ועדן רק אמרה שאמנם לא ביקשו ממנה, אבל היא מתחייבת לרפואת סבתא דינה להיות שותפה גם בשנה שתיבוא.

עכשיו עדן התקשרה מרוגשת. "זו אני שביקשתי לשנות את השם בתעודה", היא סיפרה, "ידעתי מה אני עושה. המצב של סבתא הידרדר

והיה ממש ממש לא טוב, אבל יום אחד הוא התחיל להיות טוב יותר, ומהר מאוד קרה מה שאף אחד לא חלם עליו: היא בריאה ובבית. אני הנכדה ששומרת עליה, ושומרת על עצמי בגלל זה כאילו אני בקבוצת סיכון. על הקבלה שלי לא סיפרתי לאף אחד במשפחה שלי, לא בטוח שהם יקבלו את זה בהבנה, אבל אני יודעת מה היה...".

מול חלון פרוץ

השותפות של בני הזוג לירן ושירלי עם הידברות לא באה מצדם כי הם רצו איזו ברכה מיוחדת. אפילו במילוי הפרטים הם אמרו "הצלחה לנו וברכה לכל עם ישראל".

אבל מה שקרה הגיע ממקום לא צפוי בכלל.

הם התחילו להיות מחוברים יותר, לקרוא יותר תכנים מרתקים על יהדות באתר הידברות ולצפות ביותר שיעורים. "ככה זה", הוא אמר בצחוק, "שותף צריך לראות איך השותפים שלו עושים את העבודה, בינתיים פנטסטי".

שיעור אחד טלטל אותו. זה היה בתקופה שבה דיברו על אנשים מבוגרים שנמצאים לבדם בתקופה הזו, ועד כמה חשוב להקשיב להם, לדאוג ולתמוך בהם.

באותו היום שהמחשבות תפסו אותו, אמר אחד הרבנים בהידברות עד כמה חשוב כיבוד הורים, גם כשהורים מצערים ממש, אם זה כמובן לא משהו שעלול להשפיע לרעה על כל הבית.

הוא עשה מעשה שמעולם לא חשב שיקרה. הוא עלה על האופנוע ונסע לבאר שבע, ככה, בלי הודעה מראש.

"לבאר שבע?", שירלי הייתה מופתעת.

היא ידעה מה יש שם, בבאר שבע. אבא שלו, איתו הוא לא דיבר יותר מ-10 שנים, מאז שהוריו פרקו את החבילה והוא כעס עליו מאוד.

הוא נסע מרחקים גדולים, אבל לחינם. כך הוא חשב, לפחות, כשאבא שלו לא פתח לו את הדלת.

"לפחות ניסיתי", אמר לעצמו רגע לפני שעזב. אבל משהו בו משך אותו להתרפק על

"אני יודעת היטב", ענתה לה המשיבה, "הופעת ברשימה של השותפים שלנו, ומי ששותף, יכול להרים טלפון מתי שהוא רק רוצה ולהכניס בקשות לתפילה, גם בתפילה המיוחדת שמתקיימת יום יום בכותל המערבי. אז אולי זה לא נס גלוי, אבל בטוח השגחה פרטית שאחותך מיוזמתה פנתה אלינו".

כששאלו אותה איך עבר הניתוח, היא השיבה: "איזה ניתוח? ברגע האחרון היה הכל טבעי וכמעט כרגיל. נראה לכם שהתפילות היו פשוטות?".

יהודים, אחים, שותפים!

הסיפורים הללו הם ממש ממש הקצה של אלו שהיו שותפים וחוו כל כך הרבה רגעים מיוחדים מתוך ידיעה שהם הולכים מלווים בכמויות של זכויות, במיליוני שעות של תורה וקבלות טובות לאורך השנה, ביהודים שהתחזקו וכל מעשה טוב שלהם ירחיב את הזכויות לעוד ועוד, כשהם עצמם גורמים לאנשים נוספים לעשות עוד זכויות, והכל הכל ככוונה הגדולה לתמוך ולהיות חלק מהמעצמה הגדולה של קידוש השם, של זיכוי הרבים הגדול בעולם.

חלק מהסיפורים גם לימדו אותנו כמה דברים, בגלל סער מהמסעדה ועוד כמה בעלי עסקים, השנה, שהייתה לא פשוטה לבעלי העסקים, החלטנו לתת להם אפשרות לשותפות מיוחדת ולתפילות שיוקדשו במיוחד עבורם, להצלחה בהכל בעזרת השם.

אבל תדעו לכם, שבסוף, היחידים שמאפשרים להידברות להיות זיכוי הרבים הגדול בעולם, לפעול, לקדש שם שמיים ולהרבות מצוות ויהדות, זה אתם, האנשים ה"רגילים", שנותנים עוד קצת, ותומכים במשהו לאורך השנה כולה, ובפרט בשותפות, זיכוי הרבים הגדול בעולם זה אתם, ורק אתם.

אשריכם שזכיתם!

אם גם אתם רוצים להיות שותפים של מורנו הרב זמיר כהן בזכויות של זיכוי הרבים הגדול בעולם, ולבוא לימי הדין עם הסניגור הטוב ביותר, עם הקבלה הזו שבה הוא מכריז שהוא שותף בעוד אינספור יהודים שבשנה הקרובה יגלו את היהדות ואת התורה, את השבת ואת המצוות, לצד כאלו שכבר עושים את צעדיהם שנים ויקבלו על עצמם עוד חיזוק, עוד רגע של תורה, עוד ועוד ועוד, לזכותכם -

בואו עכשיו לקבל את תעודת השותפות שלכם, עליה תחתמו לצד חתימתו של הרב זמיר כהן שליט"א, ותהיו חלק מהמעצמה שלנו למשך השנה כולה.

"איזה ניתוח? היא השיבה, "הכל היה כמעט רגיל"

תוך כדי שיחה, היא כבר שלחה את השם לשני יעדים שונים. האחד, לעזור של הרב זמיר כהן, והשני לאחראי על תפילות רבני הידברות בכותל המערבי.

"העברנו את השם שלה גם לתפילה בכותל", אמרה לפונה, "מגיע לה מאיתנו".

האחות הודתה מקרב הלב, ולא ידעה למה התכוונה במה שאמרה לה "מגיע לה מאיתנו", אבל היא לא שאלה, וגם לא הייתה מקבלת תשובה, כי השמירה על סודיות חשובה לנו מאוד.

כעבור שעות התקשרה האחות עצמה, סוערת מבכי, אבל הוא היה בכי שמח.

היא התעקשה לדבר עם מי שענתה לטלפון, והודהתה בשמה המלא.

"עשיתם נס", צעקה, "החלטת לדאוג לי לתפילה ואפילו לא ידעת שאני מכבדת מאוד את הידברות, ואפילו תורמת".

הבית בו גדל. אין לו מושג איך הוא הגיע לשם, אל החלון בקומה השנייה. רק רצה להציץ אל החדר בו העביר חצי מחייו. הריח שבקע מהחלון היה נוראי. בחדרה הוא ניפץ אותו וזינק פנימה, רואה קצה של רגליים מבצבצות מהסלון.

הוא נחרד.

אבא שלו שכב שם, בתוך ערימה של אשפה, בקושי נושם.

בתוך חצי שעה הוא כבר היה לידו בדרך לבית החולים, משם דאג לחברת ניקיון שתסדר את הבית, כשהוא ממלא את הבית במצרכי מזון ובכל מה שדרוש כדי לחיות נורמלי.

"אני לא רוצה לדמיין מה היה אם לא הייתי מגיע בזמן", הוא אמר. "האם זה מקרה? לא נראה לי, אבל גם אם רק בגלל השותפות שמעתי יותר דברי תורה וזה גרם לי להיות אדם טוב יותר, זה היה שווה לי".

(בשל שמירה על כבודם של בני המשפחה, טושטשו מעט פרטים בסיפור)

שלה שותפות על פני הימים

"כמה עולה לומר שם בברכה?", הקול מעבר לטלפון היה מבוהל.

"אנחנו לא מוכרים ברכות", השיבה באדיבות מי שענתה לשיחה, "אבל אשמח להעביר שם לתפילה, ואת יכולה כמובן לתת צדקה אם את מעוניינת, או לזכות את הרבים לזכותה".

היא ירתה את השם, לא ממש שם מצוי, ואין לה מושג שמי שמשוחח איתה היא בעלת זיכרון חזק. היא חיפשה דבר מה במחשב וראתה כי השם תואם לעיר המדוברת. "תוכלי לומר את שם המשפחה שלה?", היא שאלה.

"בטח, זו אחותי... היא בחדר לידה ויש ניתוח, תעבירי את השם בדחיפות".

מדוע פתח גדול הדור את הדרו למרות הקורונה, ומה ביקש?

הניצב בפנינו. משמשו בקודש נטל מאיתנו את כתב השותפות, והגישו לידי של גדול הדור. מרן הביט ארוכות בכתב השותפות, והרים את עיניו באומרו: "שותפות!? לזכות לשותפות במפעל הקדוש של הידברות – זו הזכות הגדולה ביותר ליום הדין". גדול הדור הוסיף והכביר מילים על הפעילות האדירה של ארגון הידברות, אשר מנהיגו נועצים בו בכל עניין ובכל פרט, ידם לא משה מידו, וכל אשר מורה להם – הם עושים, על מנת להגדיל ולהאהיב את התורה והמצוות על רבבות בית ישראל בארץ ובתפוצות. "אין ספק שהינם בבחינת מקיימי העולם, שנאמר 'כל המציל נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא'. והזכות לפני הקב"ה לקראת יום הדין היא ליטול חלק ולהיות שותף במעשיהם הגדולים". גדול הדור נטל את קולמוסו והוסיף את חתימתו לכתב השותפות הנדיר.

**לזכות לשותפות
במפעל הקדוש של
הידברות – זו הזכות
הגדולה ביותר
ליום הדין**

שגרת הקורונה מעיקה על כולנו בכל רגע ועניין בחיים, אך היא ניכרת בעיקר בבתיהם של גדולי ישראל. מראות התורים הארוכים המוכרים לכולנו בבתיהם של גדולי הדור למבקשים עצה וברכה – כבר אינם, המדרגות המובילות לפתחם של ענקי הרוח – שוממות זה זמן, וזאת כדי לשמור על בריאותם של מנהיגי הדור. בכל זאת ניסינו את מזלנו גם בתקופה שכזו, וניגשנו למעונו של גדול הדור מרן הרב שלום כהן, להתברך לקראת השנה החדשה ולהציג בפניו את כתב השותפות המיוחד לזוכים ליטול חלק במהפכה של עולם התשובה. מרן חכם שלום הרים את עיניו מהגמרא הקדושה הניצבת מולו, הביט לעברנו מרחוק, ובחיכו הטהור סימן לנו לגשת. בחיל ובהתרגשות ניגשנו אל הקודש פנימה, תוך שמירת מרחק. הבטנו בפניו של מלאך האלוקים

מקיימים עכשיו

פדיון פפרות

בההור

”אם-יש עליי,
מלאך מליין,
אחד מני אלק:
להגיד לאדם
ישרו ויחננו...”

1,100

מלאכים ימליצו עליכם בדיון!

דמי הפדיון שלכם
יועברו להצלת תינוקות
במחלקת אמ"א
זאי"ה אתם זוכים!

חייגו, ואתם שותפים במאות אלפי זכויות!

073-222-1212

היברות זכוי הרבים
הגזול בעולם

למענכם
מוקד מתוגבר
ממוצע עד כניסת
החג ברציפות

גם השנה

לא מוזתרים

על שנה טובה
ומתוקה באמת!

חותמים שותפות
בזכויות עם
הרב זמיר כהן

העצה לשנה של בריאות, הצלחה, פרנסה ברווח, נחת וישועות

חותמים עכשיו עם הגאון רבי זמיר הכהן שליט"א על "כתב שותפות" בזיכוי הרבים הגדול בעולם של 'הידברות', נכנסים לשנה החדשה עם שפע של מיליוני זכויות שהולכות ומתרבות ונרשמות לזכותכם, ומקבלים העתק מלכותי של כתב השותפות עם חתימת הרב וברכת כהנים מיוחדת.

אל תחמיצו את ההזדמנות הנדירה חייגו להידברות:

073-222-1212

- גם השנה -
ההגולה הגדולה

ספר התורה
יכול להיות שלך!